

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΑΠΕΘΑΝΕΙ

Η ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΗ
ΕΤΟΣ Θ' - ΑΡ. 100-101 - ΦΕΒΡΟΥΑΡ.-ΜΑΡΤΙΟΣ 1913

ΑΠΟ Ο,ΤΙ ΕΓΕΙΝΕ ΕΙΣ ΔΥΟ ΜΗΝΑΣ

ΑΔΕΣΙΣ Ιωαννίνων, δολοφονία Γεωργίου του Α', ανάφρασις Κωνσταντίνου του ΙΒ'. Τριλογία Έθνη εντός ολίγων ημερών συγκλονίσασα την Έλληνικήν ψυχήν με αγάλλιασιν και παύσας, με πένθος και με θρήνους. Το φαινόμενον ενός λαού, μεταπίπτοντος, τώσον άπορόπτως, από τά συναισθήματα εξάλλου χαράς εις συγκίνησιν βαθύτατης όδύνης, είναι σπάνιον. Την τοιαύτην μετάπτωσιν ήτο, φαίνεται, προωμένον να δοκιμάσθι ο Έλληνικός λαός εις τά πρώτα θριαμβευτικά βήματα Πανελληνίου αναγεννήσεως.

Τά πήραμε τά Γιάννενα! Ύψόθη ή Έλληνική σημαία εις την πρωτεύουσαν την κλεινήν της Ήπειρου, της θρυλικής χώρας, της

Η σύλληψις και ή εφαρμογή του σχεδίου διά την άλωσιν των Ιωαννίνων θα άναγραφή εις την πολεμικήν ιστορίαν μεταξύ των σπουδαιοτέρων της στρατηγικής τέχνης. Διότι ή πεύνα βεβαίως δέν εξηγήσασκε τον όμολογημένον γενναίον ήρωισμόν του Μπιτζίου και των άλλων φρουρών περι τά Ιωάννινα να παραδοθί. Δέν ήσαν τά Ιωάννινα άποκεκλεισμένα όπως ή Άδριανούπολις και όπως ή Σκόδρα. Δέν εξετεινέτο ή πολιορκία και προς βορράν και εξεΐθεν δέν έλειπον πολεμικά όπλα και ζωοτροφία. Η μωστικότης ή άκρα την όποιαν έτήρησεν ο Έλλησ στρατηλάτης Διάδοχος διά τó σχέδιόν του και την τακτικήν του εξησάλισε την έπιτυχίαν. Ο έχθρός άναμένον την έπίθεσιν εκ του δεξιού δέν έπρόσβασε να λάθη τά δένοντα στρατιωτικά μέτρα κατά της έφόδου εκ του άριστερου. Και ήτο κεραυνοβόλος ή έφοδος. Η έπίθεσις ή Έλληνική έγινε με όρμήν άπίστευτον, κατά την όμολογίαν αυτών των Τούρκων αξιωματικών, αι δε κινήσεις των διαφόρων σωματίων με άκριβειαν μαθηματικήν εξετελέσθησαν πειθαρχικώτατα. Προσθέσαστε την καταγίδα είκοσι χιλιάδων όβίδων διά να έννοήσαστε ότι, οι Τούρκοι είχον πλέον άποθαρρυνθί τελείως και δέν είχον άλλην έλπίδα σωτηρίας παρά να ύψώσουν λευκάς σημαίας και να παραδοθούσιν.

Ο αριθμός των αχμαλώτων μετά την πτώσιν των Ιωαννίνων άνεβίβασε τον όλικόν αριθμόν εις εκατόν περίπου χιλιάδας. Η Έλλάς έχει υπό τά όπλα σήμερον περί τας 220,000 άνδρων. Ώστε έκαστος Τούρκος αχμαλώτος άναλογεί προς δύο στρατιώτας Έλληνας. Ύπάρχει όμως και μία άλλη άναλογία της σααίνης. Μίαν έβδομάδα από της άλώσεως των Ιωαννίνων αι πρώτα 50,000 των Τούρκων αχμαλώτων είχον στοιχίσει εις τó Έλληνικόν Κράτος πέντε έκαστομίρια τουλάχιστον.

Πόσον όμως άπότομος, σκληρά, τραγική ήπήρξεν ή μετάπτωσις από την χαράν ενός θριάμβου εις τó πένθος μιάς βασιλοκτονίας. Ο Βασιλεύς Γεώργιος έδολοφονήθη! Είς τó πνεύμα του Έλληνικού λαού ήτο αδύνατον να εισχωρήσθι ή ιδέα ότι ο προσφύλης, ο καλός Βασιλεύς του, έπαυσε να ζή. Εφείνετο πάντοτε τώσον νέος και τώσον άκμαίος. Έδασίλευσε δε τώσα έτη, ώστε οι Έλληνες έσυνειθίσασμεν να μη διακρίνωμεν την ιδέαν της Βασιλείας από τον Βασιλέα μας. Και έπειτα έπεσεν εκεί εις την Θεσσαλονίκην, την άνακτηθείσαν της Μακεδονίας πρωτεύουσαν, μετά μάχας πολυνέκρους και άγώνας ήρωϊκούς, έπεσε και Έκκεϊνος ως στρατιώτης υπέρ της Πατριδος, με τον φωτοστέφανον Έθνομάρτυρος Βασιλέως. Τώρα πώς εύρέθη άνθρώπος, εις τον όποιον άποδίδονται όνομα Έλληνικόν και καταγωγή Έλληνική, διά να πυροβολήσθι και να φονεύσθι τον Βασιλέα των Έλ-

λίων εινε θέμα, τó όποιον, εάν δέν υπάγεται εις την φρενολογίαν, ως τó εξετίμη ή εγκληματολογία διά να καθαρισθι εις ποιον είδος των άνθρωπομόρφων τεράτων άνήκει ο πλήξας εν τφ προσώπφ του Βασιλέως την καρδίαν όλόκληρον του Έλληνισμού.

Η ΧΗΡΑ ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

Η Α. Β. Υ. Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ

Η Α. Μ. Η ΒΑΣΙΛΙΣΣΑ ΣΟΦΙΑ

όποιας την Έλληνικότητα δέν κατώρθωσε να εξαφανίσθι, ούτε προς στιγμήν αιώνων δουλεία. Τά «πήραμε τά Γιάννενα» και εις την ιστορικήν των λίμνην εσδέσθησαν διά παντός της Ήμισελήνου αι έρωθραί άνταύγειαι, και ανέλαμψε τó φως της Κιανολεϊκού. Άλλά πώς τά πήραμε! Με τί άθλους και με τί ήρωϊσμούς! Είς τó δένδρον του Έλληνισμού άνεβλάσθησαν όλα αι άρεταί εκείναι, με τας όποιας έδοξάσθησαν πρόγονοι και πρόπατοι, Μαραθωνομάχοι και Ήρωες του 21. Η άντοχή, ή καρτερία, ή άνδρεία, ο ήρωϊσμός των πολεμιστών οτινες εισήλθον νικηταί εις τά Ιωάννινα, τί άλλο εινε παρά μία νέα εκδήλωσις της άδαμάστου διά των αιώνων Έλληνικής άκμής.

Παρ' όλας τας καιρικάς δυσχερείας, αιτίνας έθεωρούντο άνυπέροβητοι, παρ' όλα τά φρούρια, τά όποια έκρίνοντο άπόρθητα, ο Έλλησ στρατιώτης άνέπτυξεν όλας τας άρετάς της φυλής και ένίκησεν.

Οι Ήπειρώται με εξάλλον ένθουσιασμόν εξαερέτισαν την νίκην, ή δε άλωσις των Ιωαννίνων ένέσπειρεν εις όλον τον Έλληνικόν Κόσμον την δικαίαν έπερηφάνειαν δι' ένα μεγαλόεργημα, τó όποιον προσέβηκε μίαν νέαν μεγάλην δόξαν εις τά Έλληνικά όπλα και την Έλληνικήν σημαίαν.

Η φρενίτις του ένθουσιασμού εκ της πτώσεως των Ιωαννίνων έχει βαθύτερας τας ρίζας εις την ψυχήν του Έλληνος και δέν προέρχεται μόνον από τον ένθουσιασμόν μιάς, έστω και μεγάλης, πολεμικής έπιτυχίας. Άρκεί να άναμνησθί τις ότι, καθ' όλον τον ΙΗ' αιώνα και μέχρι της Έπαναστάσεως του 21, τά Ιωάννινα ήτήρξαν μαζί με την Κωνσταντινούπολιν ή πνευματική πρωτεύουσα του Έλληνισμού. Η Ήπειρος έδωκεν εις τó Έθνος διδασκάλους, ποιητάς, μεγάλους εφεργέτας και πολεμιστάς. Τά Ιωάννινα άπεκλεισθήσαν από τον χάρτην της Έλλάδος τφ 1829, και δέν έπαυσαν τούς μεγάλους άγώνας όπως, συμπεριληφθούσιν εις τά όρια τά Έλληνικά. Έκτοτε πολλάκις ο Έθνικός πάθος των Ήπειρωτών εύρέθη εις τó σημειον να εκπληρωθί και όμως και αυτός άκόμη ο όρος της Βερολινειου Συνθήκης, ο άποδίδον αυτους εις τούς μητρικούς κόλπους, έμεινεν άνεφαρμόστος. Ύφίσταντο τó μαρτύριον του Ταντάλου οι Ιωαννίται, οι όποιοι τφ 1897 ήκουσαν τον κρότον των Έλληνικών τηλεβόλων κατά την μάχην των Πέντε Πηγιδίων. Και έσχατος ήκουον τας άτηχίσεις της Διπλωματίας, ήτις, μετά την γέννησιν υπ' αυτής του Άλβανικού πλάσματος, διετίνετο ότι εις τó πλάσμα εκείνο πρέπει να προσκολληθούσιν και τά Ιωάννινα! Οι Ήπειρώται, όπως και οι Κρήτες, μέχρι της Έθνικής των άποκαταστάσεως, υπέστησαν όλα τά μαρτύρια της δουλείας και έποτίσθησαν με όλας τας πικρίας της Διπλωματίας. Η Ήπειρος ήτήρξε διά την Έλλάδα ή Κρήτη του Βορρά.

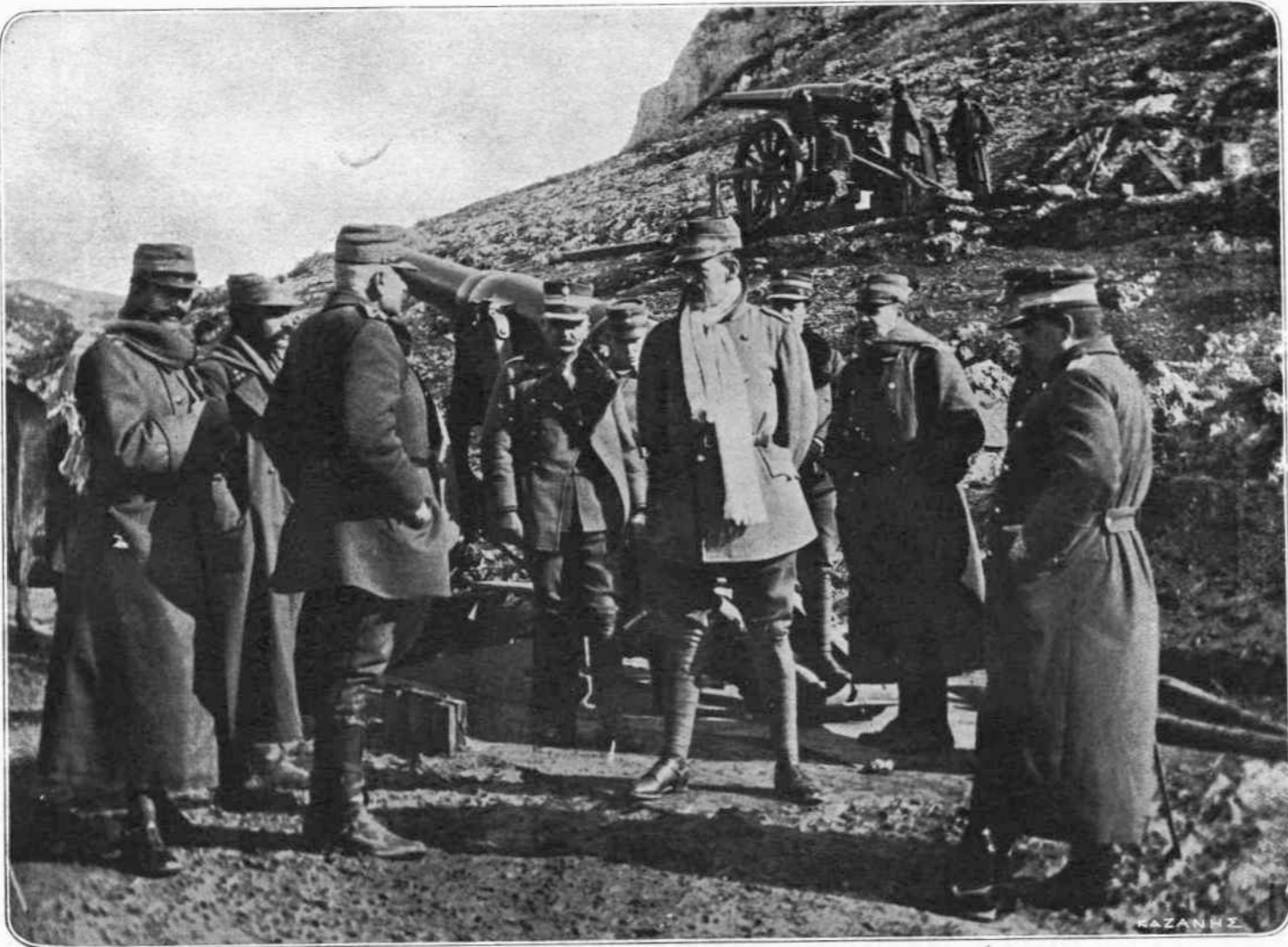
Επιμνημόσυνο

ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'

*Βασιλῆ μὲς τὴν ψυχὴ μας σ' εἶχ' ἡ Δόξα χαρῶσσε,
πρὶν τῆς μοῖρας τὸ γραμμένο Βασιλῆ σὲ στεφανώσει,
τώρα ὁμως, ποὺ μὲ δάκρυα ἐξυμώθη' ἡ χαρὰ μας,
Βασιλῆς τοῦ ἔθνου εἶσαι κι' ἄυτοκράτωρ στὴν καρδιά μας.*

ΓΕΡ. Ν. ΦΕΡΤΙΝΟΣ

ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΣΤΙΓΜΑΙ. — Τά τηλεβόλα είνε πλέον εις τὰς θέσεις των και ὁ Ἀρχιστράτηγος ἔτοιμος, ἐν μέσῳ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου του, διὰ τὴν δόση τὸ σὺνθημα τῆς γενικῆς ἐπιθέσεως.

ΚΑΛΗ ΑΡΧΗ. — Ὁ Διάδοχος ἔδωκε τὰς διαταγὰς Του διὰ τὸν μεγαλεπήβολον σχεδίων του και παρακολουθεῖ τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα.

νοιαν εἰς τὰ ἔξωτερικὰ ζητήματα, περιόριον διὰ τὴν ὅποιαν πολλὰκις ἐλέγχθη ὅτι ἦτο ὁ ἀριστος Ἕλλην διπλωμάτης.

Ἐδωκε δὲ μέγα δείγμα τῆς πρὸς τὸ Ἔθνος ἀγάτης Του μετὰ τὴν στρατιωτικὴν ἐπανάστασιν πολιτευθεὶς ὡς ἐπολιτεῦθη, θυσίας ὑπὲρ αὐτοῦ τὴν πατρικὴν του φιλοτιμίαν και φιλοστοργίαν και συντέλεσας κατὰ μέγα μέρος εἰς τὴν δοθείσαν τότε κατεύθυνσιν, ἣτις ἔφερε τὴν σημερινὴν Ἐθνικὴν Ἀναγέννησιν. Ἡ παραμονὴ Του εἰς Θεσσαλονίκην και τὸ τραγικὸν Του τέλος ὑπῆρξαν ἡ τελευταία και ἡ μεγαλειτέρα θυσία Του εἰς τὸν βωμὸν τῆς πατρίδος.

Ἡ σφαῖρα τοῦ ἐθνικόντου κακούργου τὸν ἐπλήξε, καθ' ἣν ὦραν προσηνῆς και φιλομειδῆς, ὅπως πάντοτε, ἐπέστρεφεν ἀπὸ τὸν περιπατον και εἰς τὸν κολοφῶνα τῆς εὐδαιμονίας του, ὡς πατὴρ Νικητοῦ Στρατηλάτου και Μεγάλου Νέας και Μεγάλου Ἑλλάδος. Διὰ τὸν σκληρὸν, τὸν τραγικὸν του θάνατον, ἔφρυσαν δάκρυα Πανελλήνια.

Θά μείνῃ ἀλημονήν του τὸ μεγαλοπρεπὲς θέμα τοῦ λιμένος του Πειραιῶς, ὅταν ἡ «Ἀμφιτριτὴ» εἰσῆλθε μετὰ τὴν τιμητικὴν συνοδείαν τῶν ξένων πολεμικῶν φέρουσα τὸν Σεπτὸν Νεκρὸν. Καὶ ἡ ἐκφορά ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ μέχρι τοῦ Ναοῦ τῆς Μητροπόλεως, μεγαλοπρεπεστάτη ἐν τῇ ἀπλότητι τῆς ἡτο ἀπὸ τὰ συγκινητικώτερα θεάματα, ἰδίᾳ καθ' ἣν στιγμήν ὁ Ἀθηναῖκός λαὸς εἶδε τὸν Βασιλέα Κωνσταντῖνον μετὰ τέσσαρας ἀδελφοὺς και δύο υἱοὺς πρίγκιπας, ἀκολουθούντα περὶ τὸ ἐπὶ κιλίθαντος και ὑπὸ ναυτῶν συνομένον πατρικὸν φέρετρον. Ἡ μεγάλη κηδεία, ἡ πομπὴ, ἡ Βασιλικὴ, μετὰ ὅκτω ἡμέρας Παναθηναϊκοῦ προσκυνηματος εἰς τὸν ναὸν τῆς Μητροπόλεως, ἦτο πλέον ἡ ὑψίστη ἀποθεωτικὴ ἐκδήλωσις Ἐθνικοῦ πένθους πρὸς τὸν ἐκλιπόντα Πρῶτον τῆς Ἑλλάδος Πολίτην, πρὸς τὸν Πρῶτον τῶν Ἑλλήνων Βασιλέα, πρὸς τὸν δημοτικώτατον, τὸν μάλλον ἀπερτίτον τὸν Βασιλέον τῆς Εὐρώπης.

Ἡτο δὲ και ἡ πρώτη Βασιλικὴ κηδεία εἰς τὰς Ἀθήνας ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Κόδρου!

Αἱ Ἀθῆναι ἀναμένουσαι τὴν μεταφορὰν τοῦ Μεγάλου νεκροῦ ἐκ Θεσσαλονίκης συνεπλήρου τὸν πένθιμον διάκοσμόν των διὰ τὴν κηδείαν. Πρέπει νὰ δηλογήσωμεν ὅτι, ἡ καλαισθησία διὰ τὸν διάκοσμόν οὐ μόνον δὲν ἔδειξε τὰ θαυμάτια τῆς, ἀλλ' εἰς πλείστα σημεῖα ἀπέτελεσε μίαν ἀρνησιν τοῦ Καλοῦ. Ὑπῆρξαν βέβαια μερικά ἑξαρέσεις, ἀλλὰ ἐμετροῦντο εἰς τὰ δάκτυλα. Τὸ συνολοῦν ἀπέδειξεν ὅτι, ἡ διακοσμικὴ τέχνη ἐδῶ εἶνε ἕνας κλάδος, ὁ ὁποῖος, πρέπει νὰ καλλιεργηθῇ.

Ἀλλὰ τὴν ἔλλειψιν τῆς καλαισθησίας εἰς τὰς λεπτομερείας τοῦ διακόσμου ἀνεπλήρωσεν ἡ μεγαλοπρέπεια τῆς βαθείας συγκινήσεως, τοῦ εὐλακρινοῦς πόνου, τοῦ ζωγραφισμένου εἰς ὅλα τὰ πρόσωπα. Ἡ λύπη ἡ ὅποια τὰ ἐστίαζε ἦτο ὁ φραιότερος ἐκ τοῦ φυσικοῦ πένθιμου διακόσμου, τὸν ὁποῖον ἀπέδωκε τελείως ἡ Ἑλληνικὴ ψυχὴ. Ἀπὸ τὰ πρόσωπα — και ἦσαν χιλιάδες — τὰ ὁποῖα παρήλασαν εἰς τὴν Μητρόπολιν πρὸ τῆς οὐραίας οὐροῦ τοῦ Βασιλέως, ὁ ζωγράφος δὴ ἠδύνατο ν' ἀντήλησεν τὴν ισχυρότεραν ἐκφρασιν τοῦ ἄλγους μετὰ τὰς λεπτοτέρας ἀποχρώσεις, ἐάν ἠθέλε εἰς μίαν ἰδανικὴν μορφήν τῆς Ὀδύνης, συμβολίζουσαν τὴν Ἑλλάδα, ν' ἀπεικονίσῃ τὸ Ἐθνικὸν πένθος διὰ τὸν θάνατον Γεωργίου τοῦ Α'.

Τὸ πένθος ἐξεδηλώθη ἐντονώτερον, παραστατικώτερον, μετὰ τὴν παράταξιν τῆς κηδείας, παράταξιν μετὰ δεκάδας Μητροπολιτῶν, μετὰ διαδόχους και μετὰ Πρίγκιπας ἀντιπροσώπους Βασιλέων, μετὰ ἀντιπροσώπους ὄλων τῶν Κρατῶν, μετὰ ἀντιπροσώπους ἐξ ὄλων τῶν κέντρων τοῦ Ἑλληνισμοῦ, μετὰ ἀπειρίαν στεφάνων και μετὰ συνοδείαν Παναθηναϊκῆν.

Ὑπὸ θαυματικῆς ἔποιν ἡ κηδεία τοῦ Βασιλέως ἦτο μίᾳ εἰκὸν φαντασμαγορικῆ ὑπερῶν μεγαλείου.

Οἱ μικροὶ Ἀθηναῖοι, ὅταν γηράσουν, θὰ δηγοῦνται εἰς τὰ παιδιὰ των και τὰ ἐγγόνια των, πῶς ἐδολοφονήθη ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος εἰς τὴν Θεσσαλονίκην και θὰ περιγράφουν τὴν μεγαλοπρέπειαν τῆς κηδείας Αὐτοῦ εἰς τὰς Ἀθήνας. Καὶ θὰ διακρῶζον και τότε.

ΠΥΡ ΕΞ ΟΥΡΑΝΟΥ. — Εἶνε τὸ μεγάλο θαῦμα, πῶς ἐφθασαν ἐκεῖ ἐπάνω τὰ τηλεβόλα μας, πρὶν θανατογραφῆσιν, εἰς τὸν γενικὸν βομβαρδισμόν κατὰ τοῦ Μπιζανίου.

ἈΘΗΝΑΪΚΗ ΖΩΗ.

οὔτε γαϊτανάκι. Εἰς τὰ Ἀθηναῖα σαλόνια δὲν ἔχρυσαν. Ἡ κ. Ἀλφρα δὲν ἐδέχθη μασκὴ και ἡ κ. Βητα δὲν ἔδωκε «μπαλ τραβεστὶ». Οὔτε «μπαλ ντ' ἀνφάν». Οὔτε παρελάσεις ἀρμάτων, οὔτε ἐξέδρα, οὔτε κομιτάτα, οὔτε καρνάβαλος, οὔτε βραδεία. Εἰς τὰς λαϊκὰς συνοικίας ἐπίσης δὲν διεσκέδασαν ἐν χορδαῖς και ὄργανοις, και ἡ «πόλκα» και ἡ «μαζούρα» και τὸ «πὰ ντὲ κάτω» και ἡ «καντριλίλια» δὲν ἐχορηγήσαν ἐν σπονδαῖς ρετσίνατου. Ἡ μοδιτροῦλα δὲν ἔκαμε τὸν γυρὸν τῆς εἰς τὰ σπήτια τῆς γειτονίας, οὔτε τὴν ἐμφάνισιν τῆς εἰς τὰ κέντρα τὰ Ἀθηναῖα και δὲν ἐσοκρόρησε τὸ γέλιο τῆς, τὴν χάριν τῆς και τὴν φαιδρότητά τῆς εἰς τοὺς χοροὺς και τὰ νυκτερινὰ ξεφαντοῦματα τοῦ ἀποκορμιτικῶν γλεντιοῦ.

Οἱ Ἀθηναῖοι δὲν ἐώρτασαν ἐφέτος τὰς ἀπόκρως. Εἶχον ἄλλας συγκινήσεις, ἄλλους πόθους, ἄλλα χαρμόσυνα ἀγγέλματα. Μετὰ ἀγωνίαν ὀλοκλήρως ἑβδομάδων, τὸν τελευταῖον ἀκριβῶς τὸν ἀπόκρως, ἐφθασεν ἡ εἰδησις ὅτι ἡ γιγαντομαχία ἐτελείωσε και ὅτι τὰ Ἰωάννινα ἔπεσαν. Ὅταν ἕνας λαὸς συγκλονίζεται ἀπὸ τοιαῦτα ἀγγέλματα Ἐθνικά, λησμονεῖ και ἀπόκρως και μασκὴ και ἀποκορμιτικὸς χορὸς και παραδίεται μόνον εἰς τὴν χαρὰν τοῦ θριάμβου και τῆς νίκης. Εἰς ὅλα τὰ Ἀθηναῖα κέντρα, εἰς ὅλας τὰς συνοικίας, ὁ πατριωτικὸς σπινθηρὸς μετέδωκεν ἀμέσως τὴν φλόγα τοῦ ἐνθουσιασμοῦ διὰ τὴν ἄλωσην τῆς πρωτεύουσῆς τῆς Ἡπείρου. Γέροντες και νέοι, γυναῖκες και παιδιὰ ἐρρῶθησαν τοὺς πατριωτικῶν των παλμοὺς μετὰ τὴν χαρμόσυνον κωδωνοκρουσίαν, ἣτις ἐξήγγειλε τὸ μέγα γεγονός και μίᾳ γενικῆ τῶν Ἀθηναίων ἐξοδος ἠρχίσαν ἀμέσως πρὸς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος και πρὸς τὴν ὁδὸν Σταδίου, ἕνας Παναθηναϊκὸς συναγερ-

μὸς διὰ τὴν μεγάλην Ἐθνικὴν πανήγυριν. Φαιδρὰ ὅλα τὰ πρόσωπα και σπινθηρίζοντα ἀπὸ χαρὰν τὰ βλέμματα. Διελύθη ἡ μελαγχολικὴ ἀγωνία, ἡ καλύπτουσα τὰς φρεσιογνομίας και ὅλα τὰ στήθη ἀνεκουφίσθησαν ἀπὸ τὸν ἐφιμάτην τοῦ Μπιζανίου!

Εἰς τὴν πλατείαν τοῦ Συντάγματος εἶχε στηθῆ ἀμέσως ὁ χορὸς, τὸν ὁποῖον ἐσφρον εὐχνοῖ. Καὶ ὅταν ἕνας ἀξιωματικὸς ἐπλησίωσε διὰ νὰ συστήσῃ εἰς τοὺς χορευτὰς ὅτι και εἰς τὰς ἐκδηλώσεις τῆς χαρὰς των δὲν πρέπει νὰ λησμονοῦν ὅτι εἶνε στρατιῶται, ἐκείνοι εἰς ἀπάντησιν τὸν ἐσήκωσαν ὑψηλὰ ἐν θριάμβῳ. Τότε ὁ ἀξιωματικὸς ἐβγαλε και ἐκείνος τὸ πηλίκιόν του και ἤρχισε νὰ φωνάζῃ! Ζήτω!

Εἰς ἄλλας ὁδοὺς τῆς πρωτεύουσῆς εὐχνοῖ ἐσφροντο θριαμβευτικῶς ἐφ' ἀμάξης.

Ὁ πρῶτος ἐνθουσιασμοὸς τοῦ λαοῦ ἐστράφη πρὸς τὸ σῶμα ἐκεῖνο τοῦ στρατοῦ, τὸ ὁποῖον εἰς ὅλα τὰ Μακεδονικά πεδία και τελευταίως κατὰ τὸν Ἡπειρωτικὸν ἀγῶνα πρὸ τῶν Ἰωαννίνων ἐκίνησε τὸν παγκόσμιον θαυμασμόν, πρὸς τὰ εὐχνοῦμενα τὰ ἤρωικά, τὰ ἀδάμαστα.

Ἡ ὁδὸς Σταδίου μετὰ μεσημβρίαν ἦτο πλημμυρισμένη ἀπὸ κόσμον και ὅταν πρὸς τὸ ἐσπέρας ἦσαν τὰ τόξα, ὁ πανηγυρισμὸς τῆς ἀλώσεως τῶν Ἰωαννίνων ἐξηκολούθησεν εἰς μίαν φαντασμαγορικὴν φωτόν και εἰς μίαν ἀποθέωσιν Ἐθνικῆς χαρὰς.

— Τὰ πήραμε τὰ Γιάννενα!

Οἱ Ἀθηναῖοι εἶχον και μίαν ἐξαιρετικὴν ἀπόλαυσιν ἐφέτος μετὰ τὸ γινῶν, τὸ ὁποῖον ἐκάλυψε τὴν πρωτεύουσαν ἐπὶ τινὰ ὄρας και τὰ περίγυρα και τὰ περὶξ βουνὰ ἐπὶ τινὰς ἡμέρας. Ἡ Πάρνης και ἡ Πεντέλη πρὸ ὀλίγων ἡμερῶν ἔφερον ἀκόμη ἐδῶ κ' ἐκεῖ τὰ ἴχνη. Ὁ Ὑμηττὸς χιονισμένος ἦτο μίᾳ εἰκὸν ἀπὸ τὰς σπανιώτερας δι' ἕνα ζωγράφον. Ἐφαίνετο τυλιγμένος εἰς μίαν κατάλευκην κάπην μετὰ ὅλην τὴν μεγαλοπρέπειάν του, τὸ μοναδικὸν εἰς γραμμὰς και ἀποχρώσεις βουνό, τὸ

ΣΤΙΓΜΑΙ ΑΓΩΝΙΑΣ. — Ἡ τελευταία φάσις τῆς Γιγαντομαχίας ἀρχίζει.

ὅποιον, εἴαν ἔχασε τὴν μυθολογικὴν του δόξαν, διατηρεῖ ὁμως πάντοτε τὴν ἀπαραμίλλων γραφικότητά του, τὴν αἰγλήν του τὴν ποιητικὴν, καὶ ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἕνα ἀπὸ τὰ φωριότερα φρεσικὰ στολίσματα τῆς Ἀττικῆς.

Ὅπως μὲ ὅλα τὰ σπάνια πράγματα, οἱ Ἀθηναῖοι διεσκέδασαν καὶ μὲ τὸ χιόνι. Ὁ χιονοπόλεμος εἰς τὸ Ζάππειον ὑπῆρξε ζωηρότατος. Εἰς τὴν Κηφισιάν δὲν ἐλείψαν οἱ ἐκδρομαὶ εἰς τὰ χιονισμένα τοπία τῆς. Δὲν ὑπῆρξαν ὁμως Ἀθηναῖοι καὶ Ἀχιθίδες διὰ νὰ ἐκδράμουν μέγχι τὸν χιονισμένον κορυφῶν τῆς Πάρνηθος, τῆς Πεντέλης καὶ τοῦ Ὑμηττοῦ. Ὁ ἀλμπινισμὸς τὸν περιορίζεται εἰς ἀκτίνα μικροτέραν. Θαυμάζοντες τὰς χιονοσκεπεῖς κορυφὰς τὸν βουνῶν ἀπὸ μακρῶν καὶ ἀνεβαίνουν εἰς αὐτὰς μὲ τὴν φαντασίαν τῶν ἡ καὶ μὲ τὴν ἀνάγνωσιν βιβλίων, εἰς τὰ ὅποια περιγράφονται ἐκδρομαὶ εἰς τὰς Ἄλπεις.

Μὲ τὸ ἐφετεινὸν χιόνι δὲν παρετηρήθη καὶ μεγάλη τάσις τῶν **χιονογράφων** πρὸς ἐξέμνησιν τῆς **νύμφης τοῦ Βορρά**.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐδόθη καὶ ἡ ἐξῆς ἐρμηνευία διὰ τὴν ἔλλειψιν τῶν ἡμετηῶν τῆς: — Μὰ εἶνε γιὰ νὰ τὸ πῆς λευκὴ νύμφη τὸ χιόνι τώρα, ἀφοῦ χιονίζει καὶ στὸ Μπιζάνι. Δὲν τὸ λὲς μαῦρο Χάρο!...

Ἡ ἐρμηνευία παθῶν νὰ μὴν ἔχη ποιητικὴν ἢ ἄλλην ἀξίαν, εἶνε ὁμως χαρακτηριστικῆ.

Ο ΥΠΟΤΡ. ΣΟΥΤΣΟΣ Ο ΔΙΑΔΟΧΟΣ
Ο ΠΡ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ, Ο ΥΠΟΤΡ. ΔΑΓΚΑΝΗΣ, Ο ΠΡ. ΧΡΙΣΤΟΦΟΡΟΣ, Ο ΠΡ. ΑΝΔΡΕΑΣ, Ο ΑΝΤΙΣ. ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ, Ο ΔΟΧ. ΜΕΤΑΣΑΣ, Ο ΕΠΙΣ. ΔΙΑΔΟΧΟΣ
ΤΗΝ ΠΑΡΑΜΟΝΗΝ ΤΗΣ ΑΔΩΣΕΩΣ. — Ὁ Διάδοχος, ἀφοῦ ἐκοιμήθησε τὰ πόνια του εἰς τὸ σκάκι αὐτὸ τῶν Ἰωαννίνων, διαρκῶς ἐξήταξε μὲ τὸ ἐπιτελεῖόν του τὸν χάρτην πίσω ἀπὸ κανένα τοῖχον ἐρεπωμένον.

Καὶ ὅμως ἄλλος ἦτο ὁ μαῦρος Χάρος! Ἦσαν ἔτοιμοι οἱ Ἀθηναῖοι νὰ δεχθῶν τὸν πορθητὴν τῶν Ἰωαννίνων καὶ νὰ τὸν ῥάνουν μὲ λουλούδια. Ἦσαν ὅλο χαρὰ καὶ ὅλο ζωὴ διὰ νὰ φορτίσουν καὶ νὰ πανηγυρίσουν τὴν μεγάλην νίκην. Αἰφνης ὡς κεραυνὸς ἐπέσχεσε τὸ μέγα πένθος! Ὁ βασιλεὺς Γεωργίος ἐδολοφονήθη εἰς τὴν Θεσσαλονίκην! Ἡ ἑσπέρα τῆς 3ης Μαρτίου θὰ μείνῃ ἀλησμόνητος εἰς ὅσους ἔκαμαν ἕνα γυρὸν ἀνά τὰς ὁδοὺς τῆς πρωτευούσης, τὴν ὥραν κατὰ τὴν ὁποίαν διεδόθη ἡ φρικτὴ εἰδησις. Αἱ Ἀθηναῖαι ἐτυλίχθησαν εἰς ἕνα πέντον θλί-

ΕΦΘΑΔΟΣ! — Ἀφοῦ διὰ πυκνοῦ πυρὸς τηλεβόλων, ἐξετοπίσθη ὁ ἐχθρὸς ἀπὸ τὴν Ἀετοραχίην, τὸ περικλινὸν ὄρημα ἐκείθεν καὶ κατέλαβε τὸν ὄχθρον λόφον.

φως. Ἐνα σύννεφο μαῦρο πικρῶς μελαγχολίας ἐσκέπασεν ὅλα τὰ πρόσωπα. Πολλοὶ ἐπέκοτον σὰν ἀπολιθωμένοι εἰς τὸ φροβερὸν ἀκουσμα. Τὴν χαρὰν ἀπὸ τὰς νίκας τὰς Ἑλληνικὰς, ἀπὸ τοὺς θριάμβους τοὺς Ἠπειρωτικῶν, διεδέχθη ἡ ὀδύνη ἢ ψυχικὴ ἀπὸ τὴν ἀνήκουστον βασιλοκτονίαν. Μετὰ τὰ νικητήρια, μετὰ τοὺς παιάνας, ἡ ὀδύνη ἀπὸ τὸν ἀπρόοπτον, τὸν σκληρὸν θάνατον τοῦ Βασιλέως, ἀπήχησεν ὡς ἕνα πένθιον ἐμβυατήριον ἀπὸ τὴν μίαν ἄκρην τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἄλλην.

Εἰς ἀπόκριντρον συνοικίαν, εἰς ἕνα χαμόσπητο, ἤκουοντο λυγμοὶ μὴτέρα ἐγγύρισε καὶ ἀνήγγειλε τὴν βασιλοκτονίαν εἰς τὰς τρεῖς θηγατέρας τῆς: Ἦρχισαν νὰ κλαίουν καὶ αἱ τέσσαρες. Ἐνας διαβάτης ἐκρούσε τὴν θύραν καὶ ἠρώτησε: «Τί τρέχετε; Τί ἔχετε;»

Καὶ ἔλαβε τὴν ἀπάντησιν: «Σκότωσαν τὸν Βασιλῆα μας!»

Δὲν ἔμεινε συνοικία, δὲν ἔμεινε κέντρον Ἀθηναϊκῶν χωρὶς σπαραγμὸν ψυχῆς. Δὲν ἔμεινε ὀφθαλμὸς ἀδάκρυτος. Δὲν ἔμεινε καὶ σῆμα χωρὶς ἀνάθεμα διὰ τὸν δολοφόνον.

Οἱ Ἀθηναῖοι μέσα εἰς τὸ βαρὺ πένθος τὸν εἶχον καὶ μίαν ἡμέραν Ἑθνικῆς χαρᾶς. Τὰ δάκρυα ἔπαισαν πρὸς στιγμὴν καὶ ἡ θλίψις ἐξηφανίσθη ἀπὸ τὰ πρόσωπα, ὅταν ἀνέτειλεν ἡ ἡμέρα, κατὰ τὴν ὁποίαν ὁ νέος Βασιλεὺς μετέβη διὰ τὴν ὄρκωμοσίαν εἰς τὴν Βουλὴν. Ὁ Βασιλεὺς ἀπέθανε, Ζήτη ὁ Βασιλεὺς! Καὶ ἀπὸ τὰ πεδία τῶν μαχῶν, νικητῆς τῶν Τούρκων καὶ πορθητῆς τῆς Θεσσαλονίκης καὶ τῶν Ἰωαννίνων ἐπανήρχετο ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος. Ὀλογάλανος ἦτο ὁ οὐρανὸς τῆς Ἀττικῆς τὴν ἡμέραν ἐκείνην καὶ ὀλόχουρος ὁ Ἀθηναϊκὸς ἥλιος ἐσκόρπιζε τὰς ἀκτίνας του εἰς τὴν μεγάλην Βασιλικὴν πομπήν. Οἱ Ἀθηναῖοι κατέκλιναν τὰς ὁδοὺς, ἀπὸ τὰς ὁποίας διήλθεν Ἐκεῖνος, τοῦ ὁποίου τὸ Στέμμα στολίζον τόσαι πολεμικαὶ δάφναι. Ἐξητωκραυγάζεν ὁ λαὸς καὶ ἐνεθουσία εἰς τὴν θεῶν Κωνσταντίνου τοῦ Νικητοῦ, λησμονῶν πρὸς στιγμὴν τὸ πένθος εἰς τὸ ὅποιον τὸν ἐθύθησε τὸ ἀναγῆς ἐγκλημα τῆς Θεσσαλονίκης.

Μετὰ τὴν διέλευσιν τῆς πομπῆς ἤκουσθη εἰς τὴν πλατείαν τῶν Ἀνακτόρων ὁ ἐξῆς διάλογος: — Μὲ τί λουλούδια θὰ τὸν ραί-

ναμε καὶ Ἐκεῖνον καὶ τὸ στρατὸ ποῦ θὰ γυρίζανε ἀπ'τὴν Ἠπειρὸ! — Καὶ τί χαρὰ θάγαμε καὶ τί γιορτὴ καὶ τί πανηγύρι; — Ὅλα μᾶς τὰ μαύρισε ἐκεῖνο τὸ τέρας!

Ἡ Βουλὴ διὰ τὴν μεγάλην τελετὴν τῆς ὄρκωμοσίας εἶχε στολισθῆ με ἐορτάσιμα σύμβολα. Ἦτο πανοραμιτικὴ ἢ ἀπομῆς ὅταν ἐφθασεν ἡ Βασιλικὴ πομπὴ καὶ γενικὴ ἦτο ἡ συγκίνησις ὅταν ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος ἀνήρχετο τὴν κλίμακα τοῦ Μεγάρου τῆς Ἑθνικῆς Ἀντιπροσωπείας. Ἐντὸς τῆς αἰθούσης τὸ θέαμα κατὰ τὴν στιγμὴν τῆς ὄρκωμοσίας τοῦ Βασιλέως ἦτο μεγαλοπρεπέστατον. Εἰς τὰ θεωρεῖα διὰ μίαν θεῶν ἀνεμένον ἐξατοντάδες ἐκτοπισθέντων, συνεπέει τῆς γενομένης ἀπὸ πρωίας ἐφόδου τῆς φιλοθεάμονος γυναικείας στρατιάς. Ἡ ἐφοδος ἐξετελέσθη στρατηγικώτατα καὶ τὰ θεωρεῖα κατὰ τὸ πλεῖστον εὐρέθησαν κατηλεμμένα ἀπὸ κυρίας καὶ δεσποινίδας. Πολλοὶ ἐπίσημοι φρακοφόροι καὶ βαθμοῦχοι μὲ στολὰς ἐσεβάσθησαν τὴν ἐπισημότητα, μὲ τὴν ὁποίαν αἱ γυναῖκες κατέλαβον τὰς δι' αὐτοὺς ὀρισμένες θέσεις καὶ ἐφευγον μὲ περισσότερο θυμασιμὸν διὰ τὴν γυναικείαν δρασίν καὶ εἰς τὰ κοινοβουλευτικὰ πεδία. Τὴν εἰσοβλήν τῶν γυναικῶν εἰς τὴν Βουλὴν καὶ τὴν κατάληψιν τῶν θεωρεῖων τὴν ἡμέραν τῆς ὄρκωμοσίας τοῦ Βασιλέως Κωνσταντίνου ἀξίζει νὰ τὴν ἀναγράψωμεν ἰδιαίτερος τὰ Ἀθηναϊκὰ χρονικά.

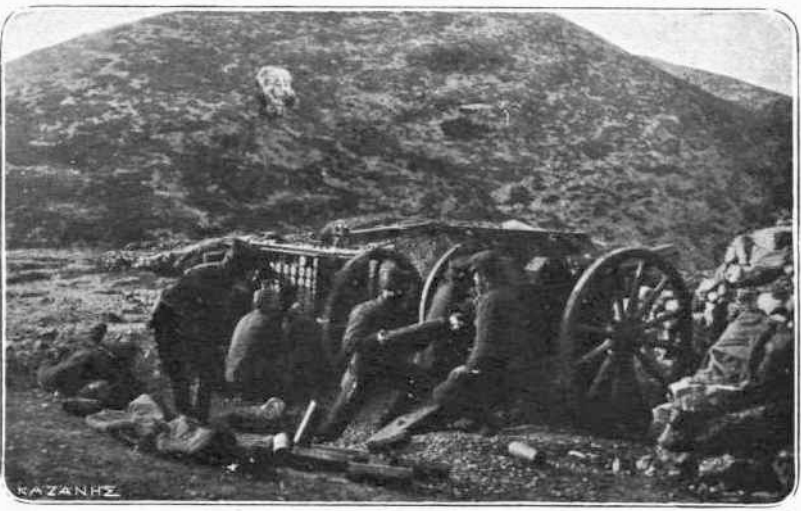
Εἰς τὰς παραμονὰς τῆς Βασιλικῆς κηδείας ἡ Ἀθηναϊκὴ κίνησις προσέλαβεν ἑκατοντὸν ζωηρότητα. Αἱ προβῆκα τῶν καταστημάτων, αἱ προσόψεις τῶν Ὑπουργείων καὶ τῶν ἄλλων δημοσίων καὶ ἰδιωτικῶν οἰκοδομῶν ἦσαν τὸ ἀντικείμενον τῆς περιεργείας τοῦ πλήθους, τὸ ὅποιον περιεργάζετο καὶ ἐσολιάζε τὸν πένθιον διάκοσμον. Μέγας συνωστισμὸς ἐπίσης πρὸ τῶν ἀνθοπωλείων, τῶν ὁποίων αἱ προβῆκα μὲ τὰς ἐκτεθειμένας ταινίας τῶν στεφάνων προσεῖλκον ἰδιαίτερος τὴν προσοχὴν τοῦ κόσμου. Εἰς τὰ μεγάλα καὶ τὰ μικρὰ ξενοδοχεῖα ἦτο πρόβλημα δύσλυτον ἢ ἀνεύρεσις ἐλευθέρου δωματίου. Ἀλλὰ μίαν θέσις εἰς τὰ παράθυρα πρὸ τῶν ὁποίων θὰ διήρχετο ἡ κηδεία, ἦτο ὄχι τῶν θεῶν, μὲ πληρωμὴν ὁμως εἴσοσι καὶ τριάκοντα δραχμῶν. Διὰ μερικὰ παράθυρα, εἰς τὰ μεγάλα κέντρα τὸ δῶρον τῶν θεῶν ἐπληρώθη καὶ μὲ ἑκατοντάδας δραχμῶν.

ΤΑ ΤΟΠΟΜΑΧΙΚΑ. — Ὁ Διάδοχος παρακολουθεῖ διὰ τοῦ βλέματος μίαν ἀπὸ τὰς 15,000 ὀβίδας μὲ τὰς ὁποίας τὰ Ἑλληνικὰ τηλεβόλα κατέσπειραν τὸ Μπιζάνι.

ΤΑ ΘΥΕΦΩΝΑ. — Ἐπαῖξαν σπουδαῖον ρόλον καὶ τὰ φορητὰ τηλεφῶνα.

ΤΟ ΠΕΔΙΝΟΝ. — Ὅπισθεν τῆς Ὀλύμπιας οἱ πυροβοληταὶ μᾶς ἔχουν στήσει τὸ λημέρι τῶν.

νες κατέλυσαν εἰς τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Βασιλέως καὶ τῶν Πριγκίπων καὶ εἰς τὰ ξενοδοχεῖα τῆς Μ. Βρετανίας καὶ τῆς Ἀγγλίας.

Ἐπῆρξεν ὁμως καὶ μίαν ἄλλην συρροή, ἡ ὁποία ἰδιαίτερος συνεκίνησε τοὺς Ἀθηναῖους. Ἀπὸ τὰ Ἠπειρωτικὰ πεδία ἐπανήλθον δοξασμένα συντάγματα στρατοῦ, τὰ ὁποία ὁ λαὸς τῆς πρωτευούσης, λησμονῶν πρὸς στιγμὴν τὸ πένθος του, ὑπεδέχθη μὲ ἱερὰν συγκίνησιν καὶ μὲ ζωηρότατον ἐνθουσιασμὸν. Οἱ ἄνδρες μετὰ τὴν πολέμνον ἐκστρατεῖαν εἰς τὰς καιρικὰς κατοουχίας, μετὰ τὰς μάχας τὰς Μακεδονικὰς καὶ τοὺς ἀγῶνας τοὺς Ἠπειρωτικῶν, φέροντες τὰ ἴχνη τῶν ἡρωϊκῶν κατορθωμάτων τῶν, ἀδάμαστοι ὁμως πάντοτε καὶ ἀκαμάτοι, ἐπανήρχοντο νικηταὶ καὶ παρηύλασαν μὲ τὴν δόξαν τῶν σημαιῶν τῶν, ὑπὸ τὰς πτυχὰς τῶν ὁποίων ἐμεγαλοῦρησαν.

ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

1 Φεβρουαρίου. — Ἡ τελευταία παραμένουσα εἰς τὴν Κρήτην Ἀγγλικὴ φυλακίς Ἰτζεδίν ἀγῆμα ναυτῶν, ὅπερ κατεβίβασε τὰς σημαίας τῶν Προστατῶν καὶ τὴν Τουρκικὴν. Ἡ Ἑλληνικὴ σημαία ὑψώθη ἀκολούθως εἰς τὴν νηίδα.

— Τὸ «Χαμηδιέ» κατέφυγεν εἰς τὸν λιμένα τῆς Μάλτας.

2 Φεβρουαρίου. — Ὁ Βουλγαρικὸς στρατὸς, ὄχι μόνον πέραν τοῦ Μπουλαῖο, ἐνισχύθη διὰ δύο Σερβικῶν μεραρχιῶν.

— Δεκαεπτὰ τῶν Ἑλληνικῶν Μονῶν τοῦ Ἄθου διεμαρτυρήθησαν πρὸς τὴν Πρεσβευτικὴν Συνδιάσκεψιν τοῦ Λονδίνου διὰ τὸ σχεδιαζόμενον νέον πολίτευμα τοῦ Ἁγίου Ὄρους.

— Οἱ Πρόξενοι τῶν Προστατῶν ἀνυμνοῦν ἐν Κρήτῃ, διὰ πρώτην φοράν ἐρχόμενοι εἰς ἐπικοινωνίαν μετὰ τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Στεφάνου Δραγοῦμη, τῷ ἀνευκόμισαν ὅτι τὰ οἰκίσματα τῶν διεθνῶν στρατῶν θὰ χρησιμοποιήσωσιν ὡς παραρτήματα τῶν Προξενείων τῶν.

3-5 Φεβρουαρίου. — Τὸ «Χαμηδιέ» ἀποπέσειν ἐκ Μάλτας ἔλαβεν ἀγνωστον διεύθυνσιν.

— Οὐδὲν ἀξιοσημείωτον πολεμικὸν γεγονός εἰς τὴν Ἠπειρὸν, ἔνθα τὰ πάντα παρασκευάζονται πρὸς ὀριστικὴν ἐφοδὸν κατὰ τοῦ Μπιζανίου καὶ τὴν ἀλωσιν τῶν Ἰωαννίνων.

6 Φεβρουαρίου. — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἀνεχώρησε διὰ τὴν Ἠπειρὸν.

— Τὸ ἐξοκεῖλαν παρὰ τὴν Μήδειαν Τουρκικὸν θωρηκτὸν «Ἀσασί-Τεφιζ» κατεβυθίσθη ἐξ ὀλοκλήρου.

7 Φεβρουαρίου. — Παρὰ τὴν Μανωλίαν τῆς Ἠπειροῦ διεξήχθη μάχη πεζικοῦ, κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ ἡμέτεροι κατέλαβον σημαντικὸν ὕψωμα. Ὁ ἐχθρὸς ὑπεχώρησε μὲ μεγάλας ἀπολείας.

— Ὁ κ. Βενιζέλος ἐφθασεν εἰς Πρέβεζαν, ἔνθα τῷ ἐγένετο ἐνθουσιῶδες ὑποδοχὴ. Ἀδθημερὸν ἀνεχώρησεν εἰς Φιλλιπιάδα.

8 Φεβρουαρίου. — Ὁ πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος ἐπεσκέφθη μετὰ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἐπιτελείου τὰς προφυλακὰς καὶ ἐπεθεώρησε τὸ στρατεύμα. Κατόπιν ἐπανήλθεν εἰς Φιλλιπιάδα καὶ

έκειθεν εις Προβέζαν, όπόθεν ανεχώρησε διά Πατρών εις Αθήνας.

— Κατά την επίσκεψιν του Διαδόχου μετά του Προφυλακτικού εις τας προφυλακίας, όβρις έχθρική, πεσούσα τυχαίως εις άρκετην απόστασιν, έξερράγη. Ο επίδοξος Διάδοχος, όστις μετά του Έπιτελείου παρακολουθεί τον Διάδοχον και τον κ. Βενιζέλον, έτραυματίσθη έλαφρώς.

— Ο Τουρκικός στόλος άπετεριόθη να έξέλθη των στενών, μόλις όμως έπροχώρησε πέραν του στομίου, διέκρινε μακρόθεν τον Έλληνικόν στόλον και έπέστρεψεν ύλοταχώς προς τα στενά.

9 Φεβρουαρίου.— Ο Ρώσος ύπολοχαγός αεροναύτης Νικόλαος, ύπηρετών εις τον Βουλγαρικόν στρατόν, έπεσε κατά την διάρκεια πτήσεως εντός της Αδριατικής πέλαγος και έκρατήθη αιχμάλωτος.

10 Φεβρουαρίου.— Ο κ. Βενιζέλος έφθασεν εις Αθήνας.

11 Φεβρουαρίου.— Η Έλληνική Κυβέρνησις διά των Πρεσβευτών αυτής ανακοίνωσεν εις τας Δυνάμεις τας διαπραγμασίαις σαφώς και καταπέσις υπό του Τουρκικού στρατού εις βάρος των Έλλήνων της χερσονήσου της Καλλιπόλεως και της όλης άκτής της Προποντίδος.

12 Φεβρουαρίου.— Εις τό υπό Έλληνικόν στρατόν κατεχόμενον Σουμπόσκον οί ήμέτεροι στρατιώται συνεκρούσθησαν με Βουλγάρους άντάρτα, οίτινες έγκρατασταθέντες έκει προέβαινον εις ληλασίαις.

— Ένεκα των χιόνων και των μεγάλων βροχών εις την Θράκην ούδεμία άξιοσημείωτος πολεμική κίνησις άνηγγέθη. Ο Βουλγαρικός και ο Τουρκικός στρατός παραμένουν εν άπραξία.

13 Φεβρουαρίου.— Το «Χαμηδιέ» κατέπλευσεν εις Βηρυτόν, όπου δεν έμεινε πλέον των δύο ώρων και απέπλευσε με διεύθυνσιν προς τό Πόρτ-Σαΐδ.

ΠΡΟ ΤΗΣ ΛΑΩΣΙΩΣ.—Την παρομόνην της γενικής έφόδου ο Διάδοχος άνέμενεν έξω από τό Άρχηγείον «Χάνι Έμιν Άγά» τους άγγελιαφόρους Του, διά των όποιων έπληροφορείτο την έπέλευσιν των διαταγών Του. (Φωτόγρ. Ρωμάϊδου-Τοδίτς)

14 Φεβρουαρίου.— Ο λαός της Χειμάρας υπέβαλεν εις τον Τούρον και την Πρεσβευτικήν Συνδιάσκεψιν ψήφισμα, δι' ού έκδηλοι την άπόφασιν του, ότι εις ούδεμίαν άλλην θά στερήξη λύσιν, πλην εκείνης, ήτις θά περιλάβη την Χειμαράν εντός των όριών της Ελλάδος.

15 Φεβρουαρίου.— Έλληνικόν αντιτορπιλικόν εν περιτολία άνά την Ήπειρωτικήν άκτήν έκανονιοβλήθη άνευ αποτελέσματος εκ θέσεως υπερκεκλιμένης των Άγ. Σαράντων. Έτέρα μονάς του στόλου ήρχισε να κανονιοβολή την θέσιν όπου ύπήρχε Τουρκικόν όρειβατικόν πυροβολικόν. Οί Τούρκοι καταληφθέντες υπό πανικού έτράπησαν εις φυγήν.

16 Φεβρουαρίου.— Η εκ Μεταόβου προέλασις της μικτής ταξιαρχίας έξακολούθη εις τας Ιωάννινας, όπως φθάση έγκαιρώς διά την εφαρμογήν του σχεδίου του Διαδόχου προς άλωσιν των Ιωαννίνων.

17 Φεβρουαρίου.— Άπεφασίσθη υπό του Διαδόχου αίρνηδιαστική επίθεσις κατά του δυτικού μετώπου του Μπιζανίου, διά της όποιαις θά άπεκόπτετο ή συγκοινωνία των Ιωαννίνων μετά του φρουρίου.

18 Φεβρουαρίου.— Ο Διάδοχος διέταξεν επίδειξιν άποβάσεως εις Άγίους Σαράντα, διαδόσας ότι έπρόκειτο περιόλοκληρον μεραρχίας. Διά τούτου κατορθώθη ή άπασσόλησις των παρά τό Δέλβινον έχθρικών δυνάμεων και ή άπομάκρυνσις άλλων έξ Ιωαννίνων.

19 Φεβρουαρίου.— Ο Διάδοχος συνεκέντρωσεν εις τό άριστερόν του δύναμιν έξ 23 ταγμάτων και 6 όρειβατικών πυροβολαρχιών, την όποιαν κατένειμεν εις τρεις φάλαγγας υπό την διοίκησιν του ύποστρατήγου Μοσχοπούλου. Δύο των φάλαγγων συνεκεντρώθησαν εις τό στε-

ΟΙ ΜΥΘΙΚΟΙ ΗΡΩΕΙΣ.—Σκαρφαλωμένα μέσα στα βράχια θανατουργούν τα άδάμαστα εύζωνάκια μας και φθάνουν εις τα χαρακώματα του Άγίου Νικολάου.

ΠΑΝΤΑΧΟΥ ΠΑΡΩΝ.—Άφ' ού διέταξε γενικόν βομβαρδισμόν ο Διάδοχος, παρακολουθεί τας κινήσεις του στρατού μας προς την στενωπόν της Μανωλιάσας.

νών της Μανωλιάσας και ή τρίτη, περιμάχησα τό όρος Όλύμπια, ανηρθοίσθη εις την Πιάσαν. Από πρωίας ο Διάδοχος διέταξε σφοδρόν βομβαρδισμόν δι' όλων των πυροβολαρχιών εν συνόρισμώ μετά πυρών πεζικού κατά του νοτίου και ανατολικού μετώπου. Το πυροβολικόν έρριψε κατά του Μπιζανίου 15,000 όβιδας, αίτινες έπήνεγχνον μεγάλας καταστροφάς εις τον έχθρόν. Προς καταπίσιν του έχθρού τό πύρ των Έλληνικών τηλεβόλων έξηκολούθησεν άραιότερον και κατά την νύκτα.

— Οί εν Αθήναις Πρεσβευταί των Μεγάλων Δυνάμεων μετέδθησαν εις τό Υπουργείον των Έξωτερικών και ανακοίνωσαν εις τον κ. Κορομηλάν ότι, ή Τουρκική κυβέρνησις έξήτησε παρά της εν Λονδίνω Πρεσβευτικής Διασκέψεως την μεσολάθεισιν των Δυνάμεων προς συνομιλόγησιν της Ειρήνης και ότι, επομένως, ζητούν να μάθουν άν ή Έλληνική Κυβέρνησις εινε διατεθειμένη να δεχθί την τριαύτην μεσολάθεισιν. Ο Υπουργός των Έξωτερικών της Ελλάδος ήχαρίστησε τούς Πρεσβευτάς και άπήνησεν ότι, ή Έλληνική Κυβέρνησις θά συνεννοηθί προηγουμένως μετά των Κυβερνήσεων των Συμμάχων Κρατών, όπως, όμοφώνως μετ' αυτών, άπαντήσιν εις τό διάδημα των Δυνάμεων.

20 Φεβρουαρίου.— Ο Διάδοχος διέταξε γενικήν επίθεσιν κατά των φρουριών των Ιωαννίνων. Η άριστερά φάλαγξ κατέλαβεν αίρνηδιαστικώς την Τσούκαν, τά χαρακώματα του Άγίου Νικολάου και έτερον τμήμα αυτής τά εφύματα της Δουρούτης. Η δεξιά φάλαγξ ταυτοχρόνως έξετόπισε τον έχθρόν από τά ύψώματα της Μανωλιάσας. Πυκνά έχθρικά φάλαγγες κατερχόμεναι μετά μεσημβρίαν εκ των ύψωμάτων του δυτικού μετώπου προς την πεδιάδα καταδιώκονται υπό των Έλλήνων και τρέπονται εις άτακτον φυγήν προς τά Ιωάννινα. Το δυτικόν μέρος του φρουρίου μεταξύ Σαδοδίτισης και Άγίου Νικολάου διεσπάσθη, είκοσι δε τηλεβόλα περιήλθον εις χείρας των Έλλήνων. Όλίγον πρό

της έσπέρας οί εύζωνοί έτασσαν προφυλακίας εις απόστασιν 500 μέτρων από της πόλεως των Ιωαννίνων, άπέκοπτον την τηλεφωνικήν συγκοινωνία του Μπιζανίου μετά της πόλεως και άπέκλειον πασαν μεταξύ των έπικοινωνία. Ταυτοχρόνως ή μικτή ταξιαρχία Μεταόβου, ήτις προελαύνουσα είχαν άποθήσει τον έχθρόν εκ Χρυσοδίτισης, Δροστενίκου, Λιάτη και Δεμάτι, κατέλαμβανε τον Δρισκον και τό Κοινοβράκι.

21 Φεβρουαρίου.— Ο Διάδοχος διά διαταγής του προς τά στρατεύματα είχαν όρίσει έξακολούθησιν της επίθεσεως κατά των βορειοδυτικών κλιτύων του Μπιζανίου. Άλλά μετά την μεγάλην έπιτυχία της επίθεσεως των Έλληνικών στρατευμάτων, ο Έσσατ πασάς βλέπων ότι, ή όδός προς τά Ιωάννινα ήτο άνοικτή διά τον Διάδοχον Κωνσταντίνο, άπεφάσισε την 2 πρωινήν ώραν να στείλη προς αυτών προσειάν εκ δύο Τούρκων άξιωματικών, Ρεούφ πασάν και Ταλαάτ, εν συνοδεία του Προτοσυγγέλλου της Μητροπόλεως Ιωαννίνων, όπως τώ άναγγελλώσιν ότι παραδίδεται άνευ όρων. Ο Διάδοχος άπεδέχθη την παράδοσιν και ώρισεν όπως, έκαστον τμήμα Τουρκικού στρατού ύψηλν λευκήν σημαίαν και παραδίδεται. Την πρωίαν ύπεγράφη τό πρωτόκολλον, περιλαμβάνον τούς όρους, καθ' ούς τά φρούρια των Ιωαννίνων παραδίδονται εις τον Έλληνικόν στρατόν, ή φρουρά εκ 33,000 άνδρών παραδίδεται ως αιχμάλωτος πολέμου και ότι, πολεμοφόδια, σημαία και ίπποι παραδίδονται όπως εύρίσκονται. Την 9 πρωινήν τρεις ύλαι ίππικού υπό τον ύποστράτηγον κ. Σούτσον εν μέσω άπειρογράφτου ένθουσιασμού των Ιωαννινών εισήρχοντο εις τά Ιωάννινα.

— Εις τας Αθήνας, εις όλας τας πόλεις της Ελλάδος και εις όλας τας Έλληνικάς παροικίας του Έξωτερικού ή είδησις της κατάληψεως των Ιωαννίνων πανηγυρίζεται εν έξάλλω ένθουσιασμώ.

— Τά εις τούς Έλληνας περιελθόντα Τουρκικά τηλεβόλα μετά την άλωσιν των Ιωαννίνων υπερβαίνουν τά έκάτον είκοσι.

— Τμήμα Τουρκικού στρα-

Η ΚΑΤΑΔΙΩΞΙΣ.—Οί στρατιώται μας έχουν προχωρήσει εις Τόσκας, τό χωριτόμενον χωριονόβρι με τά όραιοι τοπία του.

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΛΩΣΙΝ ΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ.— Σὺν ἄλλοιο ψόφιο σωρίζεται καὶ ἡ Τουρκικὴ τυραννία καὶ βαρβαρότης, ἐνῶ περὶ ὃ Διάδοχος μετὸν νικηφόρον στρατὸν του καὶ ξεσκαβώνει τὰ Γιάννενα.

ΟΙ ΠΡΩΤΟΙ.— Ἀφοῦ ἐκλείσθη ἡ μεταξὺ τοῦ Διαδόχου καὶ τοῦ Ἑσπᾶτ Πασσᾶ συμφωνία περὶ παραδόσεως τῆς πόλεως, ἐδόθη διαταγή νά καταληφθοῦν τὰ Ἰωάννινα στρατιωτικῶς καὶ πρῶται εἰσῆλθον τρεῖς ἑλαι ἱππικοῦ ὑπὸ τὸν κ. Σούτσον.

(Φωτογρ. Ρωμαΐδου-Τσαΐτς)

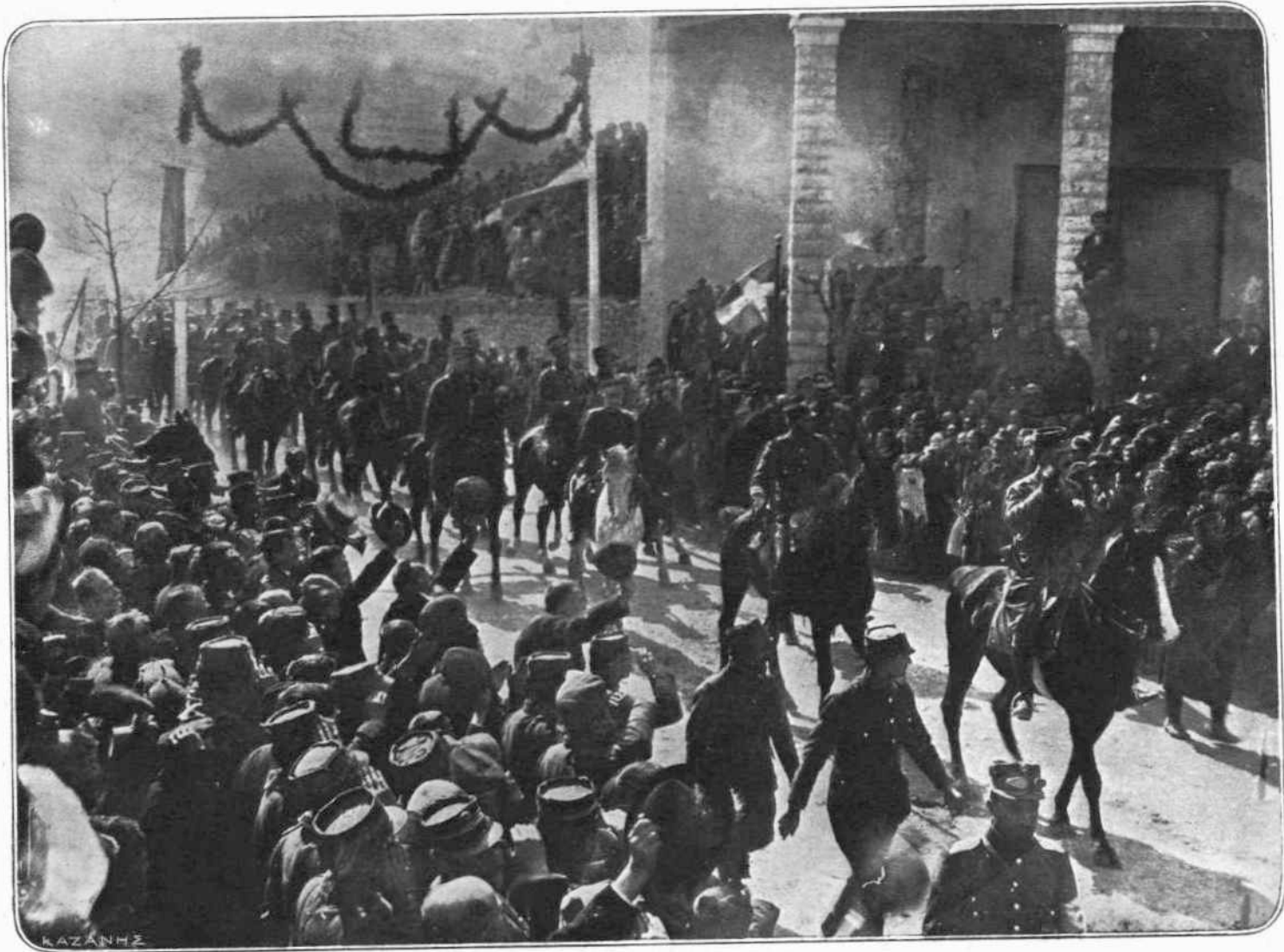

ΜΠΙΖΑΝΙ! — Αὐτὰ εἶναι τὰ φοβερὰ καὶ τρομερὰ ὄχηράματα τοῦ Μπιζανιοῦ. Μόλις παρεδόθη, ἀνήλθεν ἐπ' αὐτοῦ ὁ φωτογράφος κ. Τσαΐτς καὶ ἔλαβε τὴν σπανίαν αὐτὴν φωτογραφίαν.

ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΑΙ.— Εἰς μίαν βαθεῖαν φάλαγγα εἰσῆλθε, μετὰ τὸ ἱππικόν, τὸ πεζικόν μέσα εἰς τὴν πόλιν τῶν Ἰωαννίνων.

(Φωτογρ. Ρωμαΐδου-Τσαΐτς)

ΤΟΥ ΒΙΝΚΑΣ! — Ένας αληθινός θριαμβός, δημοίος με τους θριαμβούς των Βυζαντινών στρατηλάτων, ήτο η είσοδος του Διαδόχου εις τὰ Ἰωάννινα, ἐπὶ κεφαλῆς τοῦ στρατοῦ του. Τὰ κλήθη ἠλλάδαρον, γυναῖκες ἐκλαίον, γέροι ἰστανικοποῦντο, παιδιά ἐπιφλοῦσαν τὸ χῶμα καὶ μία λαχὴ ἐκράδαινε τὸ δάσθημα. (Φωτ. Ρωμαιοῦ-Τοῦτίς)

τοῦ ὑπὸ τὸν Ἀλῆ Ριζά πασάν κατόρθωσε νὰ φύγῃ πρὸς βορρᾶν τῶν Ἰωαννίνων. Ἐλήφθησαν ἀμέσως μέτρα πρὸς καταδίωξίν του.
22 Φεβρουαρίου. — Ὁ Διάδοχος Κωνσταντῖνος, ὁ Ἀρχηγὸς τοῦ νικηφόρου στρατοῦ, ἐπιπλοῦ ἀκολουθούμενος ὑπὸ τὸν πριγκίπων Ἀνδρέου, Χριστοφόρου, Γεωργίου καὶ Ἀλεξάνδρου, τοῦ ὑποστρατήγου Λαγκαλή καὶ τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Ἐπιτελείου, εἰσῆλθεν εἰς τὰ Ἰωάννινα. Ὁ λαὸς τὸν ἐξοικεῖ με ἀνθη καὶ με κλώνους δάφνης. Ὁ Διάδοχος κατηνύθη εἰς τὴν Μητρόπολιν, ὅπου ἐνῆλθε δοξολογία καὶ κατοπιν εἰς τὸ Δικαστικὸν Μέγαρον, ἐνθα ἐδέξωτο τοὺς θερμοσευτικὸς ἀρχηγούς καὶ τοὺς προύχοντας. Ἐν γένει ἡ ὑποδοχὴ, ἡ γενομένη εἰς τὸν Διάδοχον καὶ τὸν στρατὸν, ἐπῆρξεν ἀποθεωτικῆ.
— Ἀδύμηρον ἐφθάσαν εἰς Ἰωάννινα καὶ αἱ πριγκίπισσαι Ἐλένη, Μαρία καὶ Ἀλίκη.
23 Φεβρουαρίου. — Ὁ συνταγματάρχης τοῦ πυροβολικοῦ κ. Πάτης εἰσῆλθε μετὰ δύο ταγματῶν πεζικοῦ, ἐνὸς λόχου καὶ δύο οὐλαμῶν πυροβολικοῦ καὶ κατέλαβε τὴν πόλιν τῆς Παραμυθίας.
24 Φεβρουαρίου. — Ὁ Διάδοχος ἐδέχθη εἰς ἀκρόασιν τὸν ἀρχιστράτηγον Ἐοσάτ πασάν καὶ τὸν ἀδελφόν του Βεχπά βήν, ἀρχηγὸν τῶν ὀχυρωμάτων τῶν Ἰωαννίνων. Ἀμφότεροι ἐξεδήλωσαν τὸν θαυμασμόν των διὰ τὴν γενναϊότητα καὶ τὴν ἀντοχὴν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ.
25 Φεβρουαρίου. — Ἐγνώσθησαν αἱ λεπτομέρειαι ἐπισημοῦ ἐν Νιγρίτῃ, ἀπολήξαντος εἰς συγκρούσεις μεταξὺ Ἑλ-

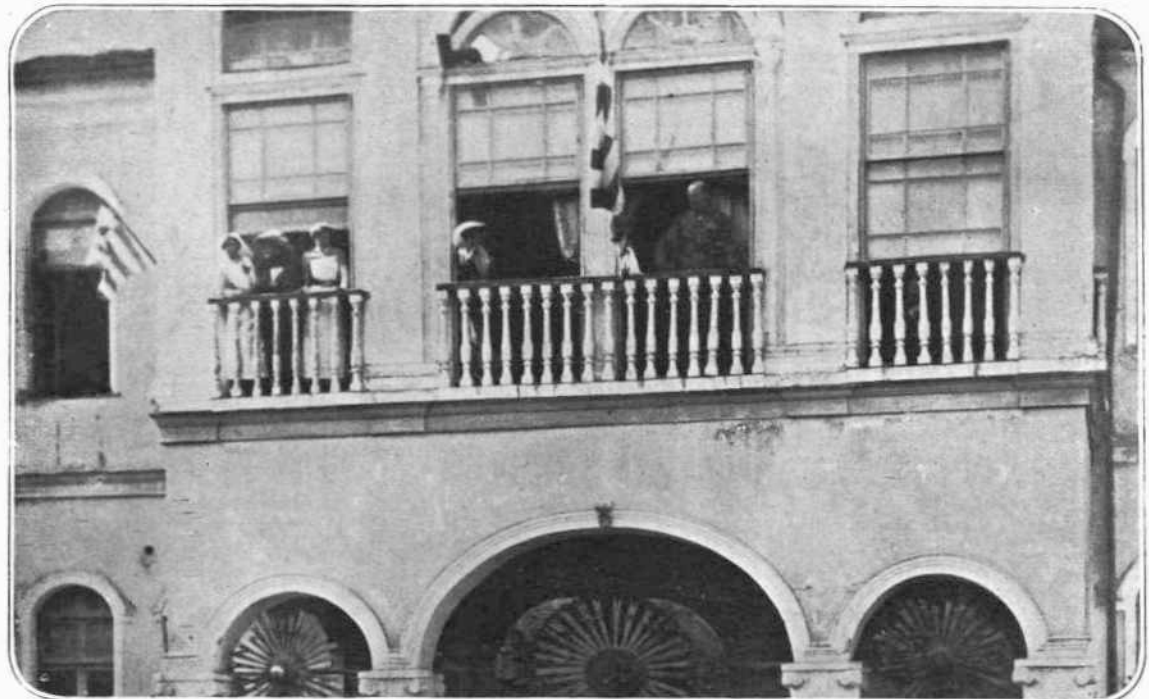

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ ΕΙΣ ΤΗΝ ὈΔΗΓΗΤΡΙΑΝ. — Μόλις εἰσῆλθεν ὁ Ἐλευθερωτὴς εἰς τὰ Ἰωάννινα, ἀφιέπευσ, καὶ ἤγγονομένου τοῦ Μητροπολίτου Γεραίου, ἐσπευσεν εἰς τὴν Μητρόπολιν νὰ εὐχαριστήσῃ τὴν Παναγίαν τὴν Ὀδηγήτριαν.

λήνων καὶ Βουλγάρων. Οἱ τελευταῖοι ἐπεζήτησαν νὰ καταλάβουν τὴν πόλιν, κατεχομένην ἤδη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἰσχυρὸν σῶμα Βουλγαρικοῦ στρατοῦ μετ' ἀποσπάσματος ἱππικοῦ καὶ πεδινῶν πυροβόλων ἐπέβη κατά τῆς Νιγρίτης. Εἰς τὸ πῦρ τῶν Βουλγάρων ἀνταπήνησαν οἱ Ἕλληνες καὶ ἐπῆλθον συμπλοκαί, καθ' ἃς ἐκατέσθην ἀρκετοὶ ὑπῆρξαν οἱ τραυματία καὶ οἱ νεκροί. Ἐκ τῶν Βουλγάρων συνελήφθησαν ἑκατὸν εἰκοσιν αἰχμάλωτοι. Ἡ εὐθὴν τοῦ ἐπισοδίου ἐπιρρίπτεται καθ' ὀλοκλήριαν εἰς τοὺς Βουλγάρους. Αἱ Κυβερνήσεις τῶν δύο συμμάχων Κρατῶν ἔλαβον αὐστηρότατα μέτρα πρὸς πρόληψιν παρομοίων ἐπισημοῦ.
26 Φεβρουαρίου. — Ἡ Κόνιτσα κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ. Ἐνθουσιώδης ὑποδοχὴ ἐγένετο ὑπὸ τῶν κατοίκων εἰς τοὺς ἐλευθερωτάς.
— Τὸ «Χαμηδιέ» ἐνεφανίσθη ἀφηνιδίως πρὸ τοῦ Δυρραχίου, τὸ ὁποῖον ἐκανονιοδόλησαν ἀνευ ἀποτελέσματος. Κατόπιν ἐφθάσε πρὸ τοῦ Ἁγ. Ἰωάννου τῆς Μεδοῦσης, ὅπου ὑπῆρχον Ἑλληνικὰ μεταγωγικά μετ' Ἑσθρικῶν στρατῶν καὶ πολεμφοδία. Οἱ πλοίαρχοι τριῶν μεταγωγικῶν, διακρίναντες εἰς τὸν ὄριζοντα τὸ «Χαμηδιέ», ἐσπευσαν νὰ ρίψουν τὰ σκάφη των εἰς ξηρὰν κεκαλυμμένον ὁμίσησον καὶ ἀπετίθασαν τὸν στρατόν. Ἀνά μέσον αὐτῶν καὶ τῆς ξηρᾶς ἐξοικεῖσαν ἄλλα δύο. Ἐτερεὰ δύο ὁμοίως δὲν ἐπρόφθασαν νὰ μεθορμηθοῦν καὶ ἀνεφλέγησαν βληθέντα δι' ὀμοφροντιῶν. Πεντήκοντα στρατιῶται

Σέρβοι ἐπνίγησαν καὶ ἐξ ἐκ τοῦ Ἑλληνικοῦ πληρώματος. Τὸ «Χαμηδιέ» ἐτάπη εἰς ἀγνωστον διεύθυνσιν, διότι δύο ὀπίδες ραφθεῖσαι ἐκ τῆς «Τριφυλλίας», ἐπὶ τῆς ὁποίας ὑπῆρχον Σερβικά τρηλλόλα, ἐξεργάγησαν πλησίον του καὶ τὸ ἐτρέψαν εἰς φυγήν.
27 Φεβρουαρίου. — Ὁ τέως Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Γεώργιος Χρηστάκης Ζωγράφος, διορίζεται Πολιτικὸς Διοικητὴς Ἰωαννίνων.
— Ἐπανήλθεν ἐξ Ἡπείρου ὁ ἀντιστράτηγος κ. Σατουρνιζάκης καταληφθεὶς πρὸ μηνός καὶ πλέον ὑπὸ τοῦ ὁρίου ἡλικίας.
28 Φεβρουαρίου. — Τμήμα τοῦ στρατοῦ μας, κατὰ τὴν προέλασιν του μετὰ τὴν κατάληψιν τῆς Κονίτης, κατέλαβε τὴν Πρεμετῆν. Αἱ Τουρκικαὶ δυνάμεις κατεδιώχθησαν πρὸς τὸ Βεράτιον. Ἄλλο τμήμα στρατοῦ ἐκ Παραμυθίας κατέλαβε τοὺς Φιλιάτες καὶ τὰ περίεξ χωρία, μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ τὴν Πλησιότισαν. Ὀλόκληρος ἡ Τσαμουριά εὐρίσκειται ἤδη ὑπὸ τὴν κατοχὴν τοῦ Ἑλλ. στρατοῦ.

ΑΠΙΣΤΕΥΤΟΝ! — Οὔτε τῶν Ἀνατόρων μὲς ἐξώστης εἶναι, οὔτε τῆς Δεκελίας. Εἶναι ὁ ἐξώστης τοῦ Κοναίου Ἰωαννίνων, ἀπὸ τῶν ὁποίων χαίρετ' ὁ Ἐλευθερωτὴς τὰ φρενιτώνα κάτωθεν πλήθη τῶν ἀδελφῶν μας ποὺ ἠλευθέρωσαν.

1 ΜΑΡΤΙΟΥ. — Ἐπεδόθη πρὸς τὰς Δυνάμεις ἡ ἀπάντησις τῶν Συμμάχων, δι' ἧς ἐδήλωσαν ὅτι δεχόμενοι τὴν μεσολάβησιν ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὅρους: Νὰ παραχωρήσῃ ἡ Τουρκία εἰς τοὺς Συμμάχους τὰς χώρας πρὸς δυσμὰς τῆς γεωμετρικῆς ἀρχομένης ἀνατολικῶς ἀπὸ Ραιδεσίου καὶ καταληγουσῆς εἰς τὸν Εὐξεινον νοτίως τῆς Μηδείας, ἐξαιρέσει τῆς Χερσονήσου τῆς Καλλιπόλεως. Ἐπίσης νὰ παραχωρήσῃ καὶ τὰς πολιορκουμένας πόλεις τῆς Ἀδριανοπόλεως καὶ τῆς Σκόδρας, ὡς καὶ πάσας τὰς νήσους τοῦ Αἰγαίου. Ἡ Τουρκία νὰ δηλώσῃ ὅτι παύει ἐντελῶς ἐνδιαφερομένη περὶ τῆς Κρήτης καὶ νὰ δεχθῇ κατ' ἀρχὴν τὴν καταβολὴν εἰς τοὺς Συμμάχους πολεμικῆς ἀποζημιώσεως. Εἰς τοὺς ὅρους τῶν Συμμάχων περιλαμβάνεται καὶ ὁ κανονισμὸς, ἐν τῇ ὁριστικῇ συνθήκῃ τῆς Εἰρήνης, τοῦ ζητήματος τῶν ὑπῆρκων καὶ τοῦ ἐμπορίου αὐτῶν ἐν τῇ Ὀθωμανικῇ Αὐτοκρατορίᾳ, τοῦ ζητήματος τῶν ἀμφοβητομένων ὑπῆρκων ὡς καὶ τῶν δοθησομένων ὑπὸ τῆς Πύλης ἐγγύσιον διὰ τὰ προνόμια τῶν Ὀρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τὸ δημοσίον δικαίον τῶν διαπραγματεύσεων αἱ πολεμικαὶ ἐπιχειρήσεις δὲν θὰ διακοποῦν.
2 Μαρτίου. — Ἑλληνικὸς ἀποβατικὸς στρατὸς ὑπὸ τὴν προστασίαν τοῦ θαυρατοῦ «Σπέτσας» κατέλαβε τὴν νήσον Σάμον ἐν μέσῳ ἀπεριγέρπτου ἐνθουσιασμοῦ τοῦ Σαμακοῦ λαοῦ.

3 Μαρτίου. — Ἡ 8η μεραρχία ἐν Ἡπείρῳ ἐπροχώρησε ἀπὸ Χάνι Δελβενδίου μέχρι διασταυρώσεως τῆς ὁδοῦ πρὸς τὸ Δελβένιον καὶ Ἀργυροκάστρον. Ἡ ἐμπροσθοφυλακὴ τοῦ ἐξθροῦ προσβληθεῖσα περὶ τὴν Δρίντιαν ἐτάπη εἰς φυγήν. Δύο τάγματα ἐξθρικά ἐκ 30 ἀξιωματικῶν καὶ 570 ἀνδρῶν ἠχμαλωτίσθησαν.
4 Μαρτίου. — Ἡ 8η μεραρχία κατέλαβε τὸ Ἀργυροκάστρον. Εἰς τὸ φρούριον ὑψώθη ἡ Ἑλληνικὴ σημαία.
— Κατελήφθησαν ἐπίσης ὑπὸ τοῦ προελαύνοντος τμήματος τοῦ στρατοῦ μας ἡ Κλεισοῦρα καὶ τὸ Δελβένιον.
5 Μαρτίου. — Μέσῳ τῆς ἔθνικῆς χαρᾶς ἐκ τῶν ἐν Ἡπείρῳ θριαμβῶν τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἐνεσκήφην ἡ ἀπαΐσια, ἡ φρικτὴ εἰδησιῶς τῆς δολοφονίας τοῦ Βασιλέως μας ἐν Θεσσαλονίκῃ.
7 Μαρτίου. — Κατελήφθη τὸ Τεπελένι. Ἡ Ἡπειρωτικὴ ἐκστρατεία περατοῦται καταληφθέντων τῶν μερῶν τῶν καθορισθέντων διὰ τοῦ ὑποδηθέντος ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων πληρεξουσίων σχεδίου εἰς τὴν ἐν Λοιδίῳ Πρεσβυτικῇ Συνδιάσκεψιν.
14 Μαρτίου. — Ἡ Ἀδριανοπούλις παρεδόθη μετὰ σφοδρὰν ἐπίθεσιν τοῦ Βουλγαρικοῦ καὶ τοῦ Σερβικοῦ στρατοῦ.
15 Μαρτίου. — Ὁ Βασιλεὺς τῆς Βουλγαρίας Φερδινάνδος εἰσήλθεν εἰς τὴν Ἀδριανοῦπολιν.

ΣΤΟΝ ΗΛΙΟ-ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ!

Π. ΚΑΡΑΠΑΝΟΣ ὁ ΛΟΧ. ΜΕΤΑΣΑΣ Ὁ ΕΛΕΥΘΕΡΩΤΗΣ ὁ ΛΟΧ. ΠΑΠΑΚΩΝΣΤΑΤΙΝΟΥ ὁ ΕΠΙΤΕΛ. ΔΑΓΚΛΗΣ Ἰ. ΚΟΥΤΣΑΛΕΣΗΣ Ὁ ΑΝΤΙΣΤΡ. ΔΟΥΣΜΑΝΗΣ

ΕΙΣ ΑΝΑΜΝΗΣΙΝ. — Αὕτη εἶναι ἡ τελευταία φωτογραφία ποὺ ἐπολέρισεν ὁ Διάδοχος εἰς τὸ Ἐμῖν Ἄγα πρὶν ἐπιτελεῖσθαι τὸν ἀθλόν του.

Τὴν ὄρα ποὺ ξεφρένασμα λαὸς μεγάλος τοῦθε στή νίκη του τὴν περὶ τραπὴ κιάπο τῆ Μαγαθόνεια, πανόραμα, σὰν μὲς ἀστραπῆ, βλέπει ἡ ψυχὴ μου χροῖνα κιάλιον καιρῶν χρονοῦσινα μάστιγον ἀχτίνες κλώθει μὲ τὰ φτερά τῆς οὐκῆνης μου τὰ παναμίνα.
Καὶ βλέπω μὲς ὁ ὄνειρεντῆ, μαγετικὴ λαμπράδα, μὲς ὁ ἕνα πέρασμα χοροῦ, τὴ μυθικῆ, τὴ θρηλικῆ ζωτικῆ μου Ἑλλάδα, ἀπ' τῆς Μεσοῆνης τοὺς καιρούς, καὶ πρὶν, ἀπ' τὴν Τροάδα στὴν Τριπολι, σὰν ὄραμα θαματοεργό.
Ὅτι μικρὸς ἐλάτρενα, μπρός μου πεταῖ σὰν θάμα, μύρια πετομένα ἄστρα, σὰν λιτανεῖα χρονοῦσινα, ξεχωριστὰ κιάνταμα, Πολιορκίες καὶ Πόλεμοι καὶ Ναυμαχίες καὶ Κάστρα καὶ Μάχες, μὲς σὲ μιὰ βοή: θούρα, χαρὸς καὶ κλάμα!
Ὁ βροντιερός ἀντίλαος λαὸς ποῦ ἀναγαλλιᾶζει σὴ στοιχειωμένη ἀπὸ τὴ δόξα Ἀθήνα, πρὸ μὲ χαρᾶς Διονυσιακῆς τὸ νένταρ ἀλλαῖζει, θαροεῖς, φοτιῖζει μέσα μου, σὰν Ἀπολλόνεια ἀχτῖνα κιάλα τὰ Τρόπαια ζωντανὰ φέρονι μπροστά μου κείνα.
Κόσμος ὁ θεῖα, πανήγηρα τῆς Νίσης μεγαλεῖα, ποῦ ἀνάβετε τῆς μνήμης μου τὴ δάδα, ὁ Πάνθεα, Φάροι, Κολοσοί, Ναοὶ καὶ Μανουοῖα, ποῦ ἀπ' τοῦ τυφλοῦ ἐσθηθήκατε τὴ φωστεινὴ Ἰλιάδα κιάπο τὴ γιγαντιότενευσι τῶν Τραγικῶν Τροάδα
Ὅ σὺ, Πηλεΐδη ἡμίθε, ὁ σὲς, Ἀχεΐδη κ' Ὀδυσσοῖα, καὶ σὺ, Δημήτριε μὲ τῆς Ἐλεπόλες
καὶ σὺ Πατέρα τοῦ Μωρηά στὰ χροῖνα τὰ περὶ νῆα κιάκομη σὲς, Ἐκπορθητὴς τῆς Οὐδονομένης δῆς, — ξεχνῶ τοὺς μῆνες τοῦ Φωκά σὴν Κρήτη, τοὺς ἐννέα, — Ρήγηδες, Ναύαρχοι, Ἀρχηγοί, Στρατάρχες, Καπετανοί, ὁ θαυμαβεντὴς μεγάλος τῶν Ἑλλήνων, ποῦ τρώμαζαν οἱ Τύραννοι τοῦ Κόσμου καὶ Σουλτάνοι, κανένα ἀπὸ τὰ κάστρα σας δὲ φτάνει τὸ Μπαζάνι κιάλα θαμπώνουν τὰστρα σας σὸν Ἠλιο-Κωνσταντῖνον!
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΣΤΡΑΤΗΓΗΣ

ΕΙΣ ΤΑ ΙΩΑΝΝΙΝΑ!

Η πόλις ή 'Ελληνική, ή πόλις ή γραφική, ή κτισμένη εις όχθραν θέσιν πεδιάδος ήλιολούστου, ή πόλις με τούς θρούλους της με τό Κάστρο της, με την Ιστορικήν της λίμνην, τά Ιωάννινα, κοίτις ανέκαθεν του 'Ελληνισμού και πηγή έμπευσέων δια την 'Ελληνικήν ποιήσιν, ειδεν επί τέλους συντρίβόμενα τās άλύσεις της σκλαβιάς και διαλύόμενα τά φράσματα των Άλλη-Πασάδων, τυράννων αίμοδόρων και βαρβάρων κατακτητών. Νέους θρούλους τώρα πολεμικούς και νέα ζώματα θα τονίση ή 'Ελληνική Μούσα μετά την 'Εθνικήν 'Ανάστασιν. Έπασαν περί τό Μπίζάνι των τηλεβόλων οι κρότοι και τά 'Ελληνικά κανόνια στεφανωμένα με άνθη ανάδιδουν της Νίκης τ' άρώματα. Έξω από τά Ιωάννινα οι εϋζωνοί, οι λεβεντόκαρδοι πολεμιστάι, με τά άλλα παλληκάρια του 'Ελληνικού στρατού έστησαν τόν χορόν. Οί Ιωαννίται την νύκτα της 21 Φεβρουαρίου δέν ειδον όνειρον, δέν έλκνισθήσαν μόνον καθ' ύπνον με της 'Ελευθερίας τόν ήμνον και όταν έξύπνησαν δέν εύρέθησαν πλέον εις την σκληράν πραγματικότητα, εις την όποιαν επί αιώνας διελόντο τά 'Εθνικά των όνειρα. Έξύπνησαν την ήμέραν εκείνην με την κλαγγήν των 'Ελληνικών όπλων, με τά νικητήρια του στρατού του 'Ελληνικού, με τό φίλημα της 'Ελευθερίας.

Ο ύποστράτηγος Σούτσος μετά ίστικού ειχε καταλάβει την πόλιν την πρώταν και κατόπιν τό 7ον Σύνταγμα της 2ας Μεραρχίας, ήτις ήρωϊκόν διεξήγαγε τόν άγώνα εις Μανωλιάσαν, εισήρχετο θριαμβευτικώς εις τά Ιωάννινα. Είς τά πρώτα σαλλίσματα του νικηφόρου στρατού ή πόλις έδονήθη από ζητωκραυγάς. Η χαρά των κατοίκων έφθασε μέχρι φρενιτιδος εις την θέαν των 'Ελλήνων στρατιωτών υπό τās πτυχάς της Κραυλοεικού. Γέροντες και νέοι, γυναίκες και νεάνιδες άσπίζονται τούς στρατιώτας, τούς ραϊνούσιν με άνθη φυσικά και με τ' άνθη της ψυχής των, της εύγνωμοσύνης τά δάκρυα.

Την έποΐσαν 22 Φεβρουαρίου έκαμε την θριαμβευτικήν του εισόδον εις τά Ιωάννινα ό δοξαμένος στρατηλάτης Κωνσταντίνος ό Νικητής. Πρώ της εισόδου τον έν χιλιόμετρον νοτίως των Ιωαννίνων έπεθεώρησε τά έξ τμημάτων πασαν των μεραρχιών άποτελούμενα στρατεύματα, τά όποια είχαν παραταχθή υπό τās διαταγάς του ύποστρατήγου Μοσχοπούλου. Είς την έκθεσίν του, την διακρινομένην διά την λιτό-

Η ΠΕΡΙΠΛΑΝΩΜΕΝΗ. — Με τό αίμα του Βοναπαέρτου εις τās φλέβας και με την καρδιά την 'Ελληνικήν εις τά στήθη γυρίζει μέσα εις τούς βράχους ή πριγκίπισσα Μαρία, παρήςγορος άγγελος των τραυματιών της Γυγαντομαχίας.

τητα της φράσεως, ό 'Αρχιστρατήγος λέγει: «Άξιοσημείωτον ήτο τό εύσταλές του παρασημάτος των άνδρών κατά την γενομένην υπ' έμου έπιθεώρησιν». Με τόν αυτόν ύπεροχον λακωνισμόν αναφέρει ότι, εις την εισόδον τόν ύπεδέχθησαν ό Μητροπολίτης μετά του κλήρου και οι λοιποί θρησκευτικοί άρχηγοί, οι πρόξενοι έν μεγάλη στολή και οι αντιπρόσωποι των διαφόρων σωματείων, ότι εις την γενομένην κατόπιν δοξολογίαν εις την Μητρόπολιν τόν προσεφώνησεν ό Μητροπολίτης και ότι τέλος έγένετο ή επίσημος δεξίσις των θρησκευτικών άρχηγών, των πρόξενων και των δημοτικών άρχών.

Είς την έκθεσιν δέν αναφέρονται άλλα λεπτομέρεια. Ητο όμως άπεριγράπτον τό θέμα της θριαμβευτικής εισόδου του 'Ελευθερατού έφριπτον, ακολουθούμενοι υπό των πριγκίπων Άνδρέου, Χριστοφόρου, Γεωργίου και Άλεξάνδρου και ύφ' όλου του έπιτελείου. Η συνοδεία του Στρατηλάτου επί κεφαλής των εϋζωνικών ταγμάτων, έν μέσφ του ένθουσιωάντος πλήθους, του μη δυναμένου να συγκρατήση την συγκίνησίν του, του συνοδευόντος τās ζητωκραυγάς, όχι πλέον με δάκρυα, αλλά με λυγμούς χαράς, ήτις έξηκολούθησε και εις την εμφάνισιν των εϋζωνών, οτινες ρυθμικώς παρήλασαν υπό τούς ήχους των σαλλίγγων.

Όλοι οι παλμοί της 'Ηπειρωτικής ψυχής την ήμέραν εκείνην ειχε κλεισμένοι εις την προσφώνησιν του Μητροπολίτου Ιωαννίνων κατά την δοξολογίαν εις την Μητρόπολιν:

«Υψηλότατε Στρατηλάτα Κωνσταντίνε. Η 'Ηπειρος οε ύποδέχεται σήμερον, διε έστησας τό ιερόν της 'Ελευθερίας λάβαρον επί των επάλξεων της ακροπόλεως της ενάνθρου 'Ηλείρου, ής τά όμα θα χαράξη τό ξίφος σου και ό άκρατος και μέγας ήρωϊσμός των θαρσαλέων πολεμιστών σου.

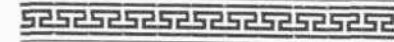
» Χριστιανοί άδελφοί, ποίαν ένδοξον ήμέραν πανηγυρίζομεν σήμερον; Οί τέως έν σκιή θανάτου καθημνοι βλέπομεν φώς μέγα. Βλέπομεν μακράν της δουλείας τās άλύσεις. Μήπως είναι όνειρον άπατηλόν; Μέγας εί Κύριε και θαυμαστά τά έργα σου. Έπειθες τέλος επί την κάκωσιν του οίκου σου.

» Επί σιμών ενών, Υψηλότατε, ήμεις και οι πατέρες ήμών, 'Ελληνες όντες τυράννους έδουλεύαμεν, βασιυιζόμενοι και αυτόν άκόμη τόν Θεόν μας μη δυνάμενοι να λατρεύομεν έλευθέρως.

» Οι πλοΐοι δέν συναισθάνονται τά δεινά της πείνης, οτι οι ισχυροί τά δεινά της δουλείας, διότι έν έδοκίμασαν πλσσαν την θηριωδίαν και την σπάθην του τυράννου. Ημείς

ΠΡΙΓΚΙΠΕΣ ΠΟΛΕΜΙΣΤΑΙ. — Δικαιώματα επί της εύγνωμοσύνης του 'Εθνους άπέκτησαν τά παιδιά του Βασιλέως. Και δέν έφρεζον μόνον εις τά πεδία των μαχών οι Πριγκίπες, αλλά και οι Πριγκίπισσας έταλαιπωρήσαν επάνω εις τά βουνά και τά λαγκάδια. Ίδέτε τόν Πρίγκιπα Άνθρόαν και την Πριγκίπισσαν Άλίσην συναντηθέντας εις τά Ιωάννινα.

όμως οι δοκιμάσαντες τό ποτήριον της πικρίας και κενόσαντες αυτό μέχρι τρυφός, ήμεις γνωρίζομεν τί άπεκτήσαμεν σήμερον. Φαντάζεσαι, Υψηλότατε, τά συναίσθηματα που κατακλύζουν την στήμη ταύτην την καρδίαν μας. Τά όσα των πατέρων μας τρίζουν έξ αγαλλιάσεως και αι ψυχά των περιυγίζουν περί Σ; και επιστήφονται δι' άνθων την σελήν κεφαλών Σου. Ημεις εκφράζομεν πρός την Ύμετέραν Υψηλότητα και τόν Στρατόν τόν θαυμασμόν και την εύγνωμοσύνην μας. Άρθόσαυτος ή όδός Σου. Κοιτερόν και λιγερόν τό φάσμα-ρόν Σου.

» Άλλ' άδελφοί μου, άς στορέψομεν νύν την διάνοιαν ήμών και πρός εκείνους, ούτινες με τό τίμιον αίμά των έδαψαν την 'Ηπειρωτικήν γην. Πρός τούς άγωνιστάς, τούς πεσόντας ένδόξως επί του πεδίου της μάχης. Άγίως και αιώνια ή μνήμη των. Ημεις θα χαράζομεν εις τās καρδιάς μας τά όνόματά των, εις δε τούς άπογόνους ήμών θ' άφήσομεν ιεράν παρακαταθήκην να μη μνησθόν αυτοί και να έχουν αυτοίς ως ύπόδειγμα, έν θέλον να εινε άξιοί της 'Ελευθερίας και να όνομαζονται 'Ελληνες.

» Υψηλότατε, έντεσης ένδόξως και ήλευθέρωσας την Μακεδονίαν και την 'Ηπειρον. Άλλά δέν έξελήρωσες άκόμη τόν προσομιόν Σου.

» Έχομεν την πόλιν την φροσύνην Σου, εις τά τέλη της όποιας έπεσε μεν Κωνσταντίνος, αλλά την έλευθέρωσιν της όποιας οι 'Εθνικοί μας προφήται έπροφήτευσαν ότι Κωνσταντίνος πάλιν θα επιτύχη. Και ό Κωνσταντίνος είσαι Σ; Ηλευθέρωσας την 'Ηπειρον, κοιτίδα του 'Ελληνισμού. Άλλ' εύχομαι εις τόν Θεόν όπως άναστήση και πάλιν τόν Λαοδικον, τόν έθνικόν μας Θεόν και Σ; βοηθήση ούτος ίνα, ός άλλος Άλέξανδρος διαβής την Μικράν Άσίαν και φέρης την κωνσταντινου πλησίον των άλλων ήμαιμόνων άδελφών μας, οτινες στένον άκόμη υπό τό βάρος της δουλείας.

» Ζήτω ό Βασιλεύς! Ζήτω ό Στρατηλάτης Κωνσταντίνος! Ζήτω ό Στρατός! Ζήτω ή 'Ελλάς!»

Την 22αν Φεβρουαρίου οι Ιωαννίται και οι 'Ηπειρώται έν γένει, οι τέως έν σκιή καθήμενοι, ειδον πράγματι φώς μέγα, τό Φώς της 'Ελευθερίας.

Ο ΘΡΙΑΜΒΟΣ! — Μετά την νίκην οι πυροβολητάι μας έστεφάνωσαν με άγρολοΐουδα τά ένδοξα κανόνια των.

GLORIA VICTIS! — Είς τούς ήττημένους άπονέμονται επίσης τιμαί και εις τόν 'Εσαάτ Πασάον, τόν Άρχιστρατήγον της 'Ηλείρου, έγένετο μία οαγία όποδοχή έν Πιραιεί κατά την άποβίσειν του (όπισθεν φαίνεται ό άδελφός του Βεχηπ Βης).

ΣΤΟΝ ΝΙΚΗΦΟΡΟ ΣΤΟΛΟ ΜΑΣ

Άπό γυλιούς 'Ελληνικούς 'Ελληνικά καρδία πετιών, σκορποΐν γνέφια, φουριά, βρονταίς [κι' άστροπελιεία, που πέφτον και βυθίζοντε Τούρκων κορμά [κι' άρμάδας.

Κορμά βαρβάρων ξεσοιστά, κορμά τεταρταριωμένα άναπιδόν στα κάσαρα, και μέλι στάζουν αίμα, κι' εύρίσκουν άλλα μνημά των τά βάθη του πελάγου. Κι' έγκί ποδ κάθεται ό Νηρέας και κύματα σντριβεί, άρμάδας τά σντρίματα γύρω θωρεί σπαρμένα, και μες την λάμψη του Στανρού της Γαλανόλευ-

[κη μας λόγια διαβάξει ολόχροσα, που λέν' «'Ελλήνων Νίκη.» N. Γ. ΜΑΥΡΟΧΗΣ

ΕΝΑΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ * * * * *

* * * * * ΤΗΣ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΣ

Η εξέλιξις τώσων μεγάλων γεγονότων έδωκεν άφορμήν εις την 'Εταιρείαν Ρωμαΐδου-Τσαίτς να επιδείξη τά φωτογραφικά της θαύματα. Ίδέτε τās σελίδας μας.

Πρέπει να όμολογήσωμεν ότι, ή φωτογραφική τέχνη εις την 'Ελλάδα διά πρώτην φοράν εκδηλοΐται με τώσας θυσίας, με τώσων ζήλον και με τώσων καλαισθησίαν.

Αί φωτογραφία Ρωμαΐδου-Τσαίτς άποτελοΐν την ώραιότεραν συλλογήν, την ποικιλότεραν πολεμικήν πινακοθήκην, τό σπανιώτερον και τό πολυτιμώτερον πανόραμα όλων των φάσεων του πολέμου. Αί με κίνδυνον και αύτης της ζωής ληφθείσαι φωτογραφία έκ των Μακεδονικών και 'Ηπειρωτικών πεδίων, πρέπει να θεωρηθή ως μία μεγάλη επιτυχία και ως ένας θρίαμβος της ρηθείσης 'Εταιρίας.

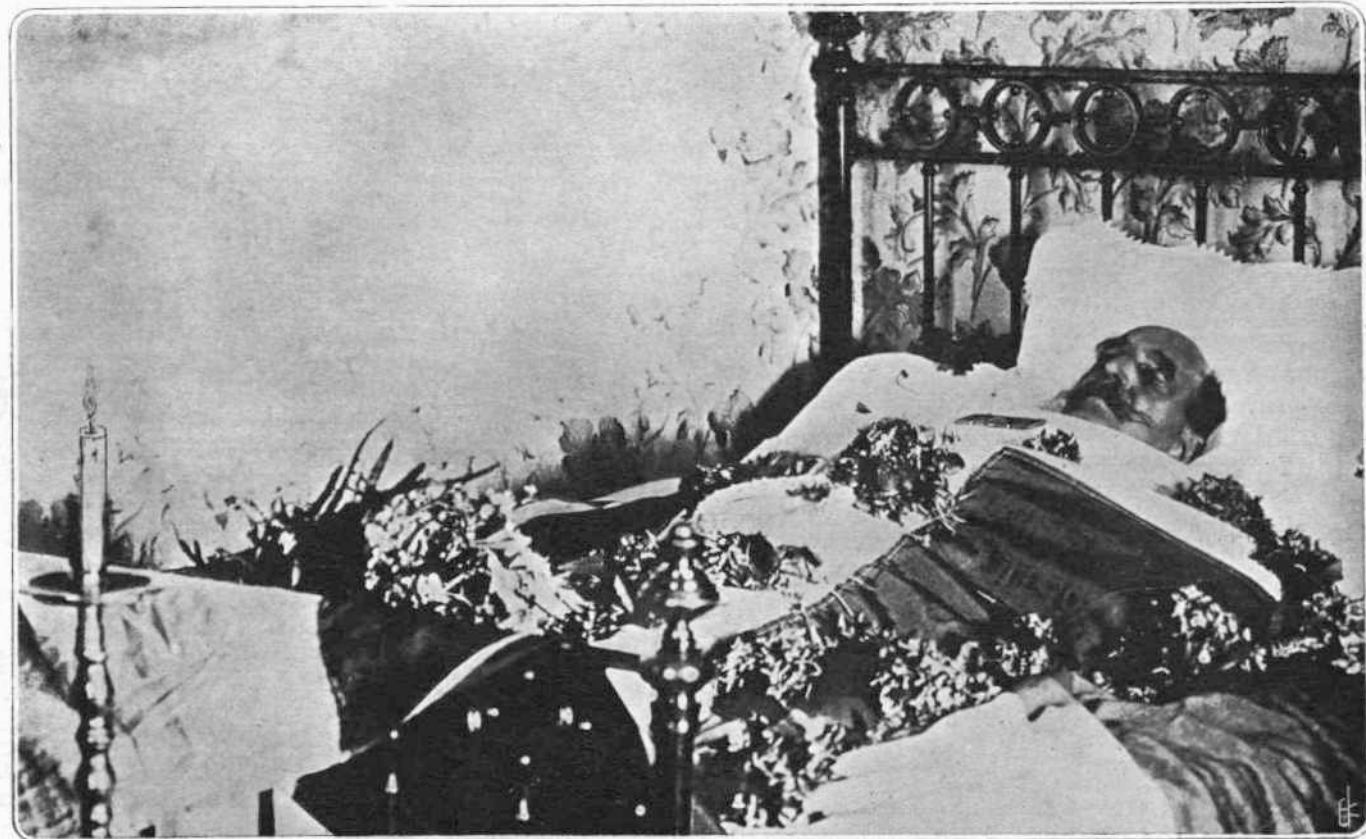
Περικτόν να έξάρψομεν πόσον έθνωφελής εινε μία τοιαύτη επιτυχία και πόσον πατριωτικόν ύπηρξε τό έργον των φωτογράφων καλλιτεχνών, οτινες διά του φακού της μηχανής των διέσπειραν ανά τόν κόσμον τούς θριάμβους των 'Ελλήνων όπλων.

Διά μίαν τοιαύτην επιτυχίαν και μίαν τώσων εύγενή προσάθειαν πρέπει νομίζομεν να εκφρασθή και ή κυβερνητική ευάρεσκαία να άποδοθή δε συγχρόνως και ή δέουσα ήθική άμοιβή.

ΤΟ ΟΝΕΙΡΟΝ ΤΟΥ ΗΠΕΙΡΩΤΟΥ. — Επάνω εις τό φρούριον της νησίδους της λίμνης των Ιωαννίνων κυματίζει τώρα ή 'Ελληνική σημαία. Πόσα χρόνια δέν ήτο τό όνειρον κάθε 'Ηπειρώτου αυτό!

ΠΗΝ 5 Μαρτίου, ημέρα Τρίτη και ώρα 5 και 15 μ.μ. εδο-
λοφονήθη εν Θεσσαλονίκη ο Βασιλεύς των Ελλήνων Γεώρ-
γιος ο Α'. Ο Άναξ, συνοδευόμενος υπό του ύπασιτου Του
κ. Φραγκοδή, εξήλθεν εις περίπτερον, ευδιάθετος και πλή-
ρης χαράς διά την άλωσιν των Ιωαννίνων και την μεγά-
λην στρατιωτικήν δόξαν του Υιού Του. Ήξηλθεν, όπως ένουσιάζει,
άνευ άλλης συνοδείας, έχων μόνην άσπίδα την άγάπην του λαού Του.
Κατά την επάνοδον εκ του περιπτερου, εις την διασταύρωσιν των οδών
Έξοχης και Άγίας Τριάδος, επρόβαλεν ο δολοφόνος και εις άπόστασιν
δύο βημάτων επυροδόγησε διά περιστρόφου. Ο Βασιλεύς εις τόν
πρώτον πυροβολισμόν έπεσε, χωρίς να προφέρει λέξιν. Μεταφερθείς
εις τό Θεαγένειον Νοσοκομείον εξέπνευσεν άμέσως. Η σφαίρα, κατά
την συνταχθείσαν έκθεση, εισελθούσα κάτωθεν της δεξιάς γωνίας της
ώμοπλάτης, εξήλθε διά μέσου του στήθους, τέσσαρας δακτύλους άνω-
θεν της ξυφοειδούς άποφύσεως, διαπεράσασα την καρδίαν.

Ο ΝΕΚΡΟΣ.— Μία σφαίρα, ενός άλήτου-άνισορόπου, έφριξε νεκρόν τόν αγαθότερον και δημοκρατικότερον Βασιλέα και ό έστερμένος νεκρός άπέτεθη εις την κλίνην ενός εύπορου άστού της Θεσσαλονίκης και έκαλύφθη με την Γαλανούλευκον.

Ο διαπράξας τό έναγές κακούργημα συνελήφθη άμέσως και όδηγηθείς εις τό πλησίον άστυνομικόν τμήμα, εδήλωσεν ότι όνομάζεται Σχιάς.
Μετά την άυτοψίαν ήχοισεν ή ταρίχευσις και περί την 10 νυκτερι-
νήν ώραν τό σκήνος του Βασιλέως μετεφέρθη εις την οικίαν Χατζηλα-
ζάρου, ήτις, κατά την εν Θεσσαλονίκη διαμονήν Του, έχρησίμευσεν ως
ανάκτορον. Η μεταφορά έγινετο επί φορείου, καλυφθέντος με Έλληνι-
κήν σημαίαν. Τό φορείον εβάσταζεν ό πρίγκιψ Νικόλαος, οι ύπασι-
στοί Πάλλης, Σκουμπουρδής, Φραγκοδής και άλλοι άνωτεροι άξιω-
ματικοί, έναλασσομένοι. Παρηκολούθουν ό κ. Ρακτιβάν, πλείστοι άνώ-
τεροι άξιωματικοί, ό Ρώσος πρόξενος, ό Νομάρχης, αι άρχαι και ό
κλήρος. Προηγείτο άπόστασμα Κρητών χωροφυλάκων και έκατέρωθεν
ήτηρχον ευζώνοι της άνακτορικής φρουράς.

Η ΠΡΩΤΗ ΕΝΤΥΠΩΣΙΣ.— Εις τό άκουσμα της στυγεράς δολοφονίας
του Βασιλέως πάντες εις την Θεσσαλονίκην έμενον άναυδοί από κατά-
πληξιν, την οποίαν διεδέχτο συγκινήσις και θλίψις άπερίγραπτος. Τό
θέμα της μεταφοράς του νεκρού την νύκτα, εις τόν έρημον από
άνθρώπους δρόμον, ήτο μεγαλοπρεπέστατον εν τή απαράκητην απλό-
τητι του.

Ο ΠΡΙΓΚΙΨ ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΝΑΓΕΛΛΩΝ ΤΩΝ ΘΑΝΑΤΟΝ.— Ο Στρατιω-
τικός Διοικητής Θεσσαλονίκης πρίγκιψ Νικόλαος, μόλις ήκουσε τό
φρικτόν άγγελμα, έτρεξεν εις τό Νοσοκομείον, εδρεν όμως νεκρόν τόν
Σεπτόν Πατέρα του. Κλαίον συνεκάλεσε τούς άξιωματικούς του και εν
μέσφ λυγμών ειπε :

— Με βαθύν πόνον ψυχής σάς αναγγέλλω τόν θάνατον του πεφιλη-
μένου Βασιλέως μας και σάς παρακαλώ να όρκισθήτε πίστιν εις τόν
νέον Βασιλέα Κωνσταντίνον.

Η ΕΙΔΗΣΙΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ.— Ως κεραυνός ένέσκηψεν εις τάς
Άθήνας ή είδησις της δολοφονίας του λατρευτού Βασιλέως περί την
έκτην και ήμισίαν. Τό πρώτον τηλεγράφημα άπέστειλε προς τόν

Πρωθυπουργόν κ. Βενιζέλον ό πρίγκιψ Νικόλαος, συνταγμένον ως
έξης: «Η Α. Μ. ο Βασιλεύς ύπέστη δολοφονικήν επίθεσιν. Πρώ όλί-
γων λεπτών εξέπνευσεν». Μετ' όλίγων την τρομεράν είδησιν άνήγγειλαν
τηλεγραφικώς προς τόν Πρωθυπουργόν και ό ύποστράτηγος Α. Πάλλης
και ό κ. Ρακτιβάν.

Ο κ. Βενιζέλος, όστις εις την άνάγνωσιν του πρώτου τηλεγραφήμα-
τος του πρίγκιπος Νικόλαου έμεινεν άναυδος από την ταραχήν και
από την συγκίνησιν, μετέθε εις τά Άνάκτορα και άνεκοίνωσε την βασι-
λοκτονίαν εις τόν πρίγκιπα Άνδρέαν, όστις την μετέδωκε εις τόν πρί-
γκιπα Γεώργιον. Ούτος άνήλθεν εις τό ιδιαίτερα διαμερίσματα της
Βασιλείσεως και με πολλάς προσυλάξεις άνήγγειλεν εις Αυτήν την
επίθεσιν κατά του Βασιλέως εν Θεσσαλονίκη, προσθέτας ότι ό Άναξ
έτραυματίσθη. Η Βασίλισσα, μαντεύσασα ότι άπεκρυπτε την άλήθειαν
έλιποθύμησε, μόλις δε συνήλθεν, εξήγησε ν' άναχωρήσιν άμέσως εις
Θεσσαλονίκην. Ο πρίγκιψ Γεώργιος μετά του πρίγκιπος Άνδρέου

Ο ΑΝΑΓΕΜΑΤΙΣΜΕΝΟΣ!

κατόπιν άνεκοίνωσαν εις την Μητέρα των ότι ό Βασιλεύς Γεώργιος
άπεθίωσε. Με θρήνους ύπεδέχθη τό σκληρόν άγγελμα ή Βασίλισσα και
εξήτησε να την στηρίξουν μέχρι του εικονοστασίου, όπου έκλινε τό
γόνυ και ήρχισε να δέεται, κλαίονσα.
Περί την 9 της νυκτός έκαυλοφόρησεν εις τά Άθηναϊκά κέντρα ή
είδησις της δολοφονίας του Βασιλέως. Όλοι οι Άθηναίοι την νύκτα
της 5 Μαρτίου εφείνοντο ως κεραυνόπληκτοι.

ΤΟ ΑΙΓΕΛΜΑ ΕΙΣ ΤΩΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΙΒ'.— Τό πρώτον τηλεγρά-
φημα άγγέλλον την βασιλοκτονίαν διεβιβάθη υπό του Τηλεγραφείου
Άθηνών εις τόν διευθύ-
νοντα τό Τηλεγραφείον
Ιωαννίνων, όστις έστεισε
να τό άνακοινώσιν εις τόν
άρχηγόν του Έπιτελείου.
Ο τελευταίος ούτος, μό-
λις έπεβεβαίωθη ή είδη-
σις, την άνεκοίνωσεν εις
τόν άρχιστράτηγον Κων-
σταντίνον τόν και νέον
Βασιλέα, όστις ήθάρθη
τοιούτον κλονισμόν, ώστε
προς στιγμήν δέν άντελή-
φθη άκριβώς τί Τψ έλε-
γον. Τό συλληπητήριον
τηλεγράφημα της Κυβερ-
νήσεως διέλυσε και την
ύσάτην έλπίδα την οποίαν
έτρεφεν ό νέος Βασιλεύς
περί διαψεύσεως του άνε-
πιστήμου κατ' άρχάς άγγελ-

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ
εις ηλικίαν 16 έτών, με στολήν Λανού
Δοκίμου, όταν άκόμη ήτο άπλούς υιός
του Λανού Πρίγκιπος Χριστιανού.

προτεινοσών της Εύρώπης άπεστάλησαν συλληπητήρια τηλεγραφήματα
Βασιλέων, Βασιλισσών, μεγιστάνων, έξεχουσών προσωπικοτήτων, ως
και εκ μέρους των Κυβερνήσεων, των Νομοθετικών Σωμάτων και δια-
φόρων Άρχων, προς τόν Βασιλέα Κωνσταντίνον, την Βασίλισσαν Όλγαν

Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ ΕΠΟΧΗΝ ΤΩΝ ΓΑΜΩΝ ΤΟΥ

και προς την Έλληνικήν Κυβέρνησιν. Πανταχόθεν έξεδηλώθησαν ζοη-
ραι προς την Έλλάδα συμπάθειαι επί τή άποκεία δημοφιλεστάτου και
προσφιλεστάτου Βασιλέως.

Η ΟΡΚΩΜΟΣΙΑ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.— Έν μέσφ των τόσων συ-
γκινήσεων και του γενικού πένθους εκ της δολοφονίας του Βασιλέως, ή
7η Μαρτίου ήτο ήμέρα Έθνικής χαράς, διότι κατ' αυτήν ό νέος Βασιλεύς,
ό νικητής στρατηλάτης, ό Κωνσταντίνος ό ΙΒ', έδωκε πρό της Έθνικής
Άντιπροσωπείας τόν όρκον πίστεως προς τό Σύνταγμα και την Πατρίδα.

θέντος στυγερού έγκλήματος. Ο Βα-
σιλεύς Κωνσταντίνος έγνωστοποίησε
την βασιλοκτονίαν εις τό στράτευμα,
έδωκε διαταγάς διά την εξακολού-
θησιν των πολεμικών επιχειρήσεων
και άνεχώρησεν άμέσως δι' Άθήνας.

ΤΟ ΓΕΝΙΚΟΝ ΠΕΝΘΟΣ.— Άλγενο-
τάτην έντύπωσιν επροξένησε καθ'
άπαντα τόν Έλληνισμόν ή δολοφο-
νία του Βασιλέως Γεωργίου. Έξ
όλων των κέντρων του άπανταχού
Έλληνισμού άπεστάλησαν συλληπη-
τήρια προς την Βασίλισσαν Όλγαν
και τόν Βασιλέα Κωνσταντίνον. Ο
Οικουμενικός Πατριάρχης άπηθύνη
θερμότατον συλληπητήριον τηλε-
γράφημα, τό όποιον όμως διεβι-
βάσθη ταχυδρομικώς, διότι ή Τουρ-
κική λογοκρισία άπηγόρευσε την
μεταβίβασιν.

Και καθ' άπαντα την Εύρώπην ή
εκ του σκληρού θανάτου του Βασι-
λέως έντύπωσις ύπήρξεν οδυνηρά.
Ίδιαιτέρως δε άλγεινήν έντύπωσιν
ένεπείσθη ή δολοφονία του Έλ-
ληνος Μονάρχου εις τά σύμμαχα
Κράτη. Άπασαι σχεδόν αι Εύρω-
παϊκαι Αύλαι πένθουν. Έξ όλων των

Η τελετή διεξήχθη μεγαλοπρεπέστατα εις την Βουλήν, ήτις διεκο-
σμήθη προς τότο θαυμασίως. Η παρελασις του νέου βασιλικού ζευ-
γους διά του άσφρικτικού συγκεντρωθέντος πλήθους προεκάλει ένθου-
σιώδεις ζητωκραυγάς. Εις όλους τούς δρόμους, εκ των οποίων διήλθον
ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος και ή Βασίλισσα Σοφία, ό λαός με μεγάλην
συγκίνησιν και ειλικρινή στοργήν έξεδήλωε τά αισθήματα του.
Τό θέαμα της Βουλής κατά την άφιξιν του Βασιλέως Κωνσταντίνου
ήτο γραφικατάτον.

ΕΙΚΟΣΙ ΠΕΝΤΕ ΧΡΟΝΙΑ ΒΑΣΙΛΕΥΣ

Έντός της αίθούσης όλοι οι βουλευται έν επίσημφ περιβολή και τά
θεωρετα πλήρη. Την 10ην και 20' π. μ. ή φωνή του κλητήρος άνήγγειλε:
— Κύριοι Βουλευται. Ο Βασιλεύς έρχεται!

Τά κανά παραπετάσματα της κεντρικής θύρας άπεσφύθησαν και
ένεφανίσθησαν ό Βασιλεύς Κωνσταντίνος, ή Βασίλισσα Σοφία, οι Πρί-
γκιπες, τό Πρόεδρείον και τό Υπουργικόν Συμβούλιον.

— Ζήτω ό Κωνσταντίνος Δωδέκατος!
— Ητο ή γενική κραυγή, ήτις ύπεδέχθη τούς νέους Βασιλείς, οίτινες
έλαβον θέσιν εις τούς
δύο χρυσούς θρόνους.

Ο Πρόεδρος της Βου-
λής κ. Ζαβιτσάνος ειπε
προς τόν Βασιλέα:

— Βασιλέ! Σκοπός
της σημερινής Συνεδριά-
σεως είνε όπως, ή Μεγα-
λειότης Σου δώσφ τόν
όρκον του Συναγματι-
κού Βασιλέως.

Άμέσως ήρχισεν ή
τελετή, του Σεβ. Μητρο-
πολίτου περιτοχιζομέ-
νου υπό των άλλων με-
λών της Ι. Συνόδου και
άταγγέλιαντος τόν όρ-
κον, του οποίου εκά-
στην φράσιν επανέλαμ-
βανεν ό Βασιλεύς στη-
ρίζων την χειρα επί του
Ευαγγελίου, άρχιστά-
του ήπειρωτικού Ευα-
γγελίου, δωρηθέντος πρό
70 περίπου έτών εις την
Μητρόπολιν Άθηνών
και επί του οποίου ως
εκ της Ηπειρου προε-
χομένου, έδωκε τόν όρ-
κον ό Πορθητής των
Ιωαννίνων.

Μετά την όρκωμο-
σίαν ό Μητροπολίτης
άναφέρθηκε:

— Ζήτω ό Βασιλεύς
Κωνσταντίνος!

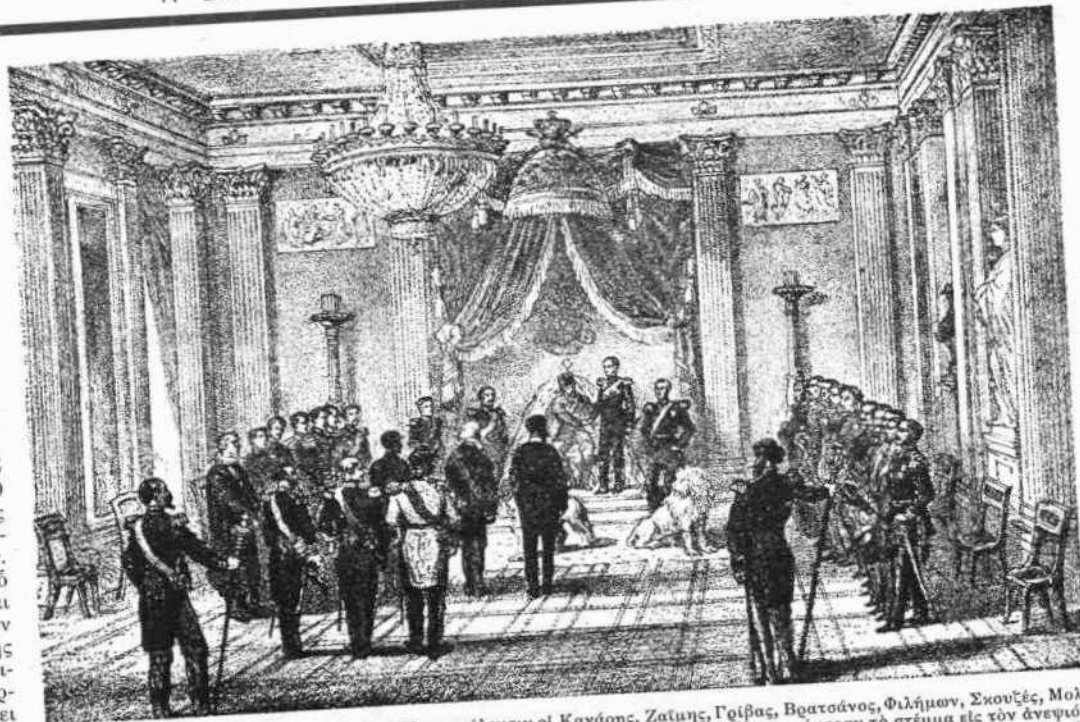
Από την αθουσαν ολόκληρον αντί-
 χησε μία γενική κραγή ένθουσιασμού:
 — Ζήτω Κωνσταντίνος ο Δωδέκατος!
 Ο Βασιλεύς ηπάσθη την χείρα του
 Μητροπολίτου, έλαβεν από την χείρα
 του Προέδρου την εκ πτερού χηρός
 γραφίδα και υπέγραψε το πρωτοκό-
 λον της δοκιμασίας. Μεθ' ού έτεινε την
 χείρα προς τον Πρόεδρον της Βουλής,
 προς τον Πρόεδρον της Κυβερνήσεως
 και απέχωρησε μετά της Βασιλίσσης
 και των Πριγκίπων εν μέσω άτελετή-
 των ζητωκραυγών.

Η εκ της Βουλής έξοδος των Βασι-
 λέων και η επάνοδος εις τα Άνάκτορα
 έβωκαν άφορητην εις νέας ζωηροτάτας
 και ένθουσιασείας λαϊκάς εκδηλώσεις.

**Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΕΙΣ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.** — Την Δευτέραν 10
 Μαρτίου, ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος
 συνοδευόμενος και υπό του Πρωθυ-
 πουργου έφθασεν εις Θεσσαλονίκην.
 Άμα τή κατάληψή της «Αμφιτρίτης», ο
 Γερμανός ναύαρχος και οι κυβερνήται
 των ορμητόρων εις τον λιμένα ξένων
 πολεμικών άνήλθον επί της Βασιλικής
 θαλαμηγού και έχωρετίσαν τον Βασι-
 λέα. Οι Πριγκίπτες Νικόλαος, Γεώρ-
 γιος και Άνδρέας είχαν ήδη ανέλθει
 πρό ολίγου.

Πλήθος άπειρον ανέμενε να ιδή τον
 νέον Βασιλέα, όστις άπεβίβασθη εις την
 απόβαθρον του Άνακτόρου. Συγκινητικά-
 ται ήσαν αι σιγμαί της είσοδου Του εις τα
 Άνάκτορα, ίδια καθ' ήν όσαν εύρέθη πρό της
 Βασιλίσσης Όλγας, η όποία, μόλις είδε τον
 Βασιλέα υιών της, έρ-
 ριφθή εις τάς άγκάλας
 Του κλαίονσα. Κατό-
 πιν η Βασιλική Οικο-
 γένεια εισήλθεν εις την
 αθουσαν, όπου εύρί-
 σκετο το Σεπτόν Σχί-
 νος και έκλεισθη μόνη
 έντός αυτής.

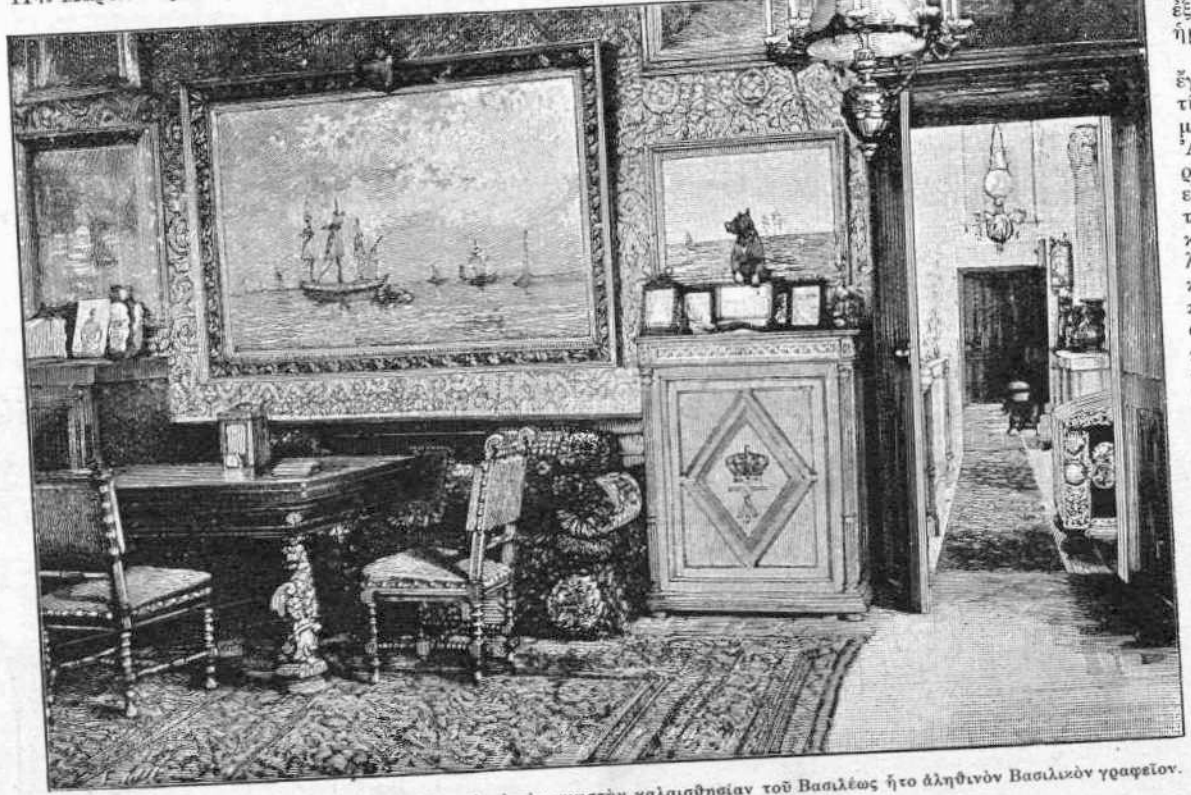
**ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ
 ΚΑΙ Η ΕΚΦΟΡΑ ΕΙΣ
 ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΝ.** — Ο
 νεκρός του Βασιλέως
 από της πρώιας της
 11ης Μαρτίου έξετέθη

Η ΑΠΟΔΟΧΗ ΤΟΥ ΣΤΕΜΜΑΤΟΣ. — Από την Έθνονόνηυσιν οι Κανάρης, Ζαΐμης, Γούβας, Βρατσάνος, Φιλίμων, Σκουζές, Μολ-
 λάς, Σταύρου, παρουσιασθέντες ένώπιον του Βασιλέως της Δανίας Φρειδερίκου Ζ', προσέφεραν το στέμμα εις τον άνευ-
 τον Χριστιανόν, Γουλιέλμον, Φρειδερίκον, Άδόλφον, Γεώργιον, δευτερότοκον υιόν του Διαδόχου της Δανίας Χριστιανού.

Η ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΥΛΗΝ ΤΗΣ ΠΕΤΡΟΥΠΟΛΕΩΣ ΜΗΝΣΤΕΙΑ ΤΟΥ ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΜΕΤΑ ΤΗΣ Μ. ΔΟΥΚΙΣΣΗΣ ΟΛΓΑΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΒΝΑΣ
 ΚΟΙ.

ΤΟ ΒΑΣ. ΓΡΑΦΕΙΟΝ. — Έπιλωμένον πολυτελώς και με την γνωστήν καλαιουσίαν του Βασιλέως ήτο άληθινόν Βασιλικόν γραφείον.

εις την Ισόγαυον αθου-
 σαν του άνακτόρου. Οι
 Πριγκίπτες έτοποθέτη-
 σαν ιδιοχείρως άνθη
 περίε της Σορού και
 διεκόσμησαν με Έλλη-
 νικάς σημαίας την αί-
 θουσαν, η όποία έλαβεν
 οίτω όθιν στρατιωτι-
 κής σπηής. Καθ' όλον
 το προσκύνημα φυλα-
 κή εκ Πριγκίπων και
 αξιωματικών ένάλλα-
 σσόμενον καθ' όρισμέ-
 νας ώρας, ίστατο παρά
 το φέρετρον με γυμνά
 τά ξίφη. Πλήθος λαού,
 γυναίκες, άνδρες, πλού-
 σιοι και πτωχοί, παρή-
 λασαν έν τάξει πρό του
 νεκρού Βασιλέως. Με-
 ταξύ του παρελάνον-
 τος πλήθους πλείστοι
 ήσαν Έβραίοι και Τοίτ-
 κοι. Το λαϊκόν προσκύνημα
 έξηκολούθησε καθ' όλην την
 ήμέραν.

Την έπιούσαν, 12ην Μαρτίου,
 έγινε η έκφορα. Η έκκίνησης
 της νεκρικής πομπής έγινετο
 μέσω μεγάλου συνωστισμού.
 Από του μεγάρου Χατζηλαζάρ-
 ου μέχρι του Τελωνείου, όπου
 είχε προσορμισθή η «Αμφι-
 τρίτη», η διέλευσις της νεκρι-
 κής πομπής παρουσιάζει μεγα-
 λοπρεπέα θέαμα. Όλοι αι οικίαι
 και τά καταστήματα φέρουσι
 πένθημον διάκοσμον. Η μετα-
 φορά του νεκρού έγινετο επί
 κιλίβαντος και έν μεγάλη στρα-
 τιωτική παρατάξει, έφ' άμάξης
 ακολουθούντων της Α. Μ. του
 Βασιλέως, της Βασιλίσσης Όλ-
 γας και της Βασιλικής οικογε-
 νείας. Ο κληρός άντεπροσω-
 πέυετο υπό άρχιερέων, ιερέων,
 χοτζάδων, ραββίνων. Ηρχοντο
 κατόπιν περ η κ. Ρακτιβάν, ο
 Βούλγαρος στρατηγός Χασιά-
 πτοσφ, ο Σέρβος αντισυνταγ-
 ματόρχης Βάσιτς, το Προξενί-
 κόν Σώμα, οι Μέραρχοι και οι
 άρχηγοί των έπιτελείων, ο Νο-
 μάρχης και οι αντιπρόσωποι
 των λοιπών άρχων. Άγρήματα
 των ξένων πολεμικών πλοίων
 έλαβον μέρος εις την στρατιω-
 τικήν παρατάξιν.

Την 12 1/2 η «Αμφιτρίτη», έφ' ης επεβίβασ-
 θη και ο κιλίβανς, ο φέρον τον νεκρόν του
 Βασιλέως και άφ' ου οι πριγκίπτες έσηκωσαν
 μόνοι το φέρετρον, απέπλευσαν εκ του λιμένος
 της Θεσσαλονίκης με τιμητικήν συνοδείαν
 των ξένων πολεμικών, του Άγγλικού «Γιάρ-
 μουθ», του Γαλλικού «Μπουζ», του Ρωσικού
 «Ουράλιτς», του Ίταλικού «Σάν Τζορτζιο»,
 του Γερμανικού «Γκαϊτε» και του Αυστριακού
 «Μαρία Θηρεσία».

Ο ΜΕΓΑΣ ΝΕΚΡΟΣ ΕΙΣ ΤΑΣ ΑΘΗΝΑΣ. —
 Συντεπεία καθυστέρησεως ένεκα πυκνοτάτης
 όμίχλης, η «Αμφιτρίτη» μετά των ξένων πο-
 λεμικών εισέπλευσαν εις τον λιμένα του Παι-
 ραιώς καρι την 11ην π. μ. της Πέμπτης 14
 Μαρτίου. Εις τον λιμένα του Παιραιώς τά
 πάντα ειχον διασκευασθή πενθίμως, ο δε είσ-
 πλους της «Αμφιτρίτης» παρουσιάζει μεγα-
 λοπρεπέατον θέαμα.

Την 12 1/2 η Βασιλική θαλαμηγός παρέλα-
 βεν εις την προβλήτα της Τρούμπας, άνήλ-
 θον δ' επί αυτής ο Μητροπολίτης με την
 Ι. Σύνοδον και το Ύπουργικόν Συμβούλιον.
 Μετά την άνάγνωσιν δεήσεως υπό του Μητρο-
 πολίτου, έξήχη το φέρετρον, άνεχόντων των
 Πριγκίπων και ακολουθούντος του Βασιλέως,
 όστις υπεβίασσε την κλονισμένην και συντε-
 τριμένην από την θλίβην Βασιλισσαν Όλγαν.

Η νεκρική πομπή μεθ' όλης της παρατά-
 ξεως διά της παραλιακής όδου της άκτής
 Μιαούλη έχωρησε προς την πλατείαν Λουδοβίκου και έφθασεν εις τον
 Σταθμόν έν μέσω του έκπατέρωθεν πλήθους. Η άποψις έν γενεί κατά
 την πομπήν ήτο γραφικω-
 τήτη. Ο φέρον την Βασιλι-
 κήν Σορόν κιλίβανς σύρειται
 υπό άγρήματος 25 άνδρών
 του πολεμικού ναυτικού. Η
 Σορός ήτο κεκαλυμμένη με
 Έλληνικήν και Δανικήν ση-
 μαίαν. Προηγείτο η μουσική
 της Φρουράς και ήκολού-
 θουν κατά σειράν τά ναυ-
 τικά άγρήματα, το Έλληνι-
 κόν και τά ξένα.

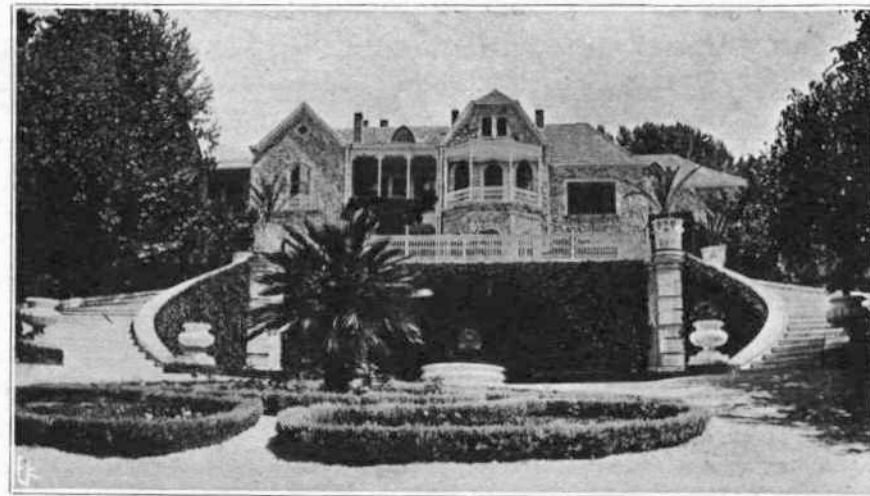
Εις τον σιδηροδρομικόν
 Σταθμόν οι Πριγκίπτες μετέ-
 φερον το φέρετρον επί της
 πενθίμως διασκευασθείσης
 νεκροφόρου άμαξοστοιχίας,
 ακολουθούντων του Βασι-
 λέως Κωνσταντίνου, της Βασι-
 λίσσης Όλγας και των
 Πριγκιπισσών Άλίκης και
 Έλένης.

Εις τον Σταθμόν της
 Όμονοίας έν Άθήναις η
 φέρουσα τον Σεπτόν Νεκρόν
 άμαξοστοιχία έφθασε την
 2 μ. μ. Εκεί άνεμενον η
 Βασιλισσα Σοφία μετά των Πριγκιπισσών Έλένης και Ειρήνης και
 του μικρού Βασιλοπαίδος Παύλου.

Οι Πριγκίπτες, μόλις έσταμάτησαν η άμαξοστοιχία, έσηκωσαν το φέρε-
 τρον το άνεβίβασαν από την κλίμακα του Σταθμού και το έτοποθέτη-
 σαν επί του κιλίβαντος. Καί ήρχισεν η έκκίνησης της παρατάξεως

ΤΟ ΠΑΣΧΑ ΕΙΣ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΑΣ. — Τακτικά, κάθε χρόνον, ο Βασιλεύς Γεώργιος έπισκέπτετο τους στρατώνας και έπισυνήρχεσεν άγά με τους άνδρας και η εμφάνισις του
 διά τους Έλληνας του Έξωτερικού ήτο άληθινόν δραμα.

Η ΠΡΟΣΦΩΝΙΑ ΤΟΥ ΕΠΑΥΛΙΣ. — Το Τατόι έγοήτευσε τον Βασιλέα Γεώργιον και η εκεί έπαυλις
 ήτο η προσφιλέσις Αίτου κατοικία διά το θένος.

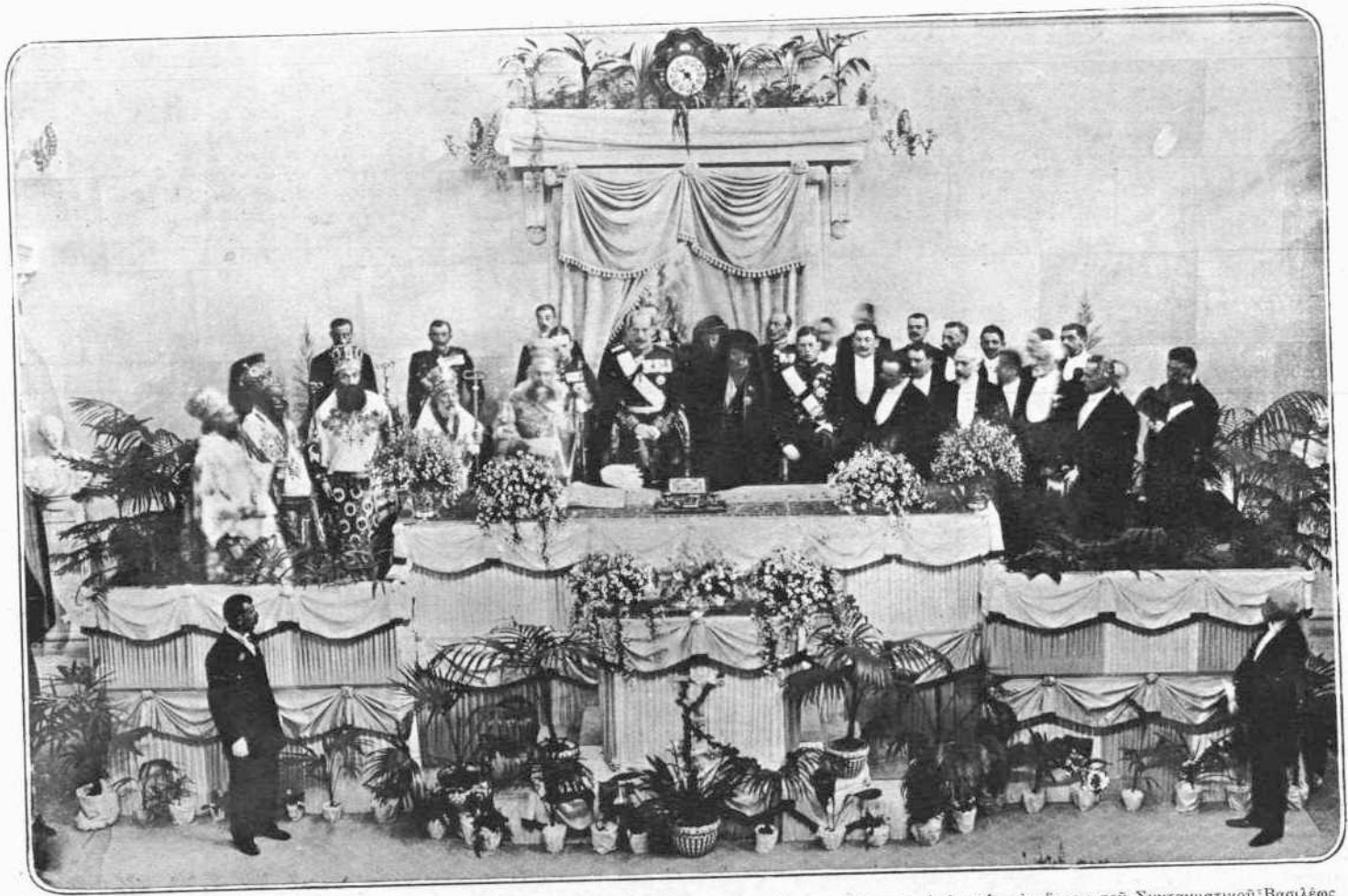
μεγαλοπρεπέα, έπιβλητικωτάτη. Έπυροπεύ-
 οντο οι φέροντες δύο μεγάλα χροσα λάβαρα,
 τά έκπατέρωγα και τά κροσολόγια, ήρχοντο
 δε κατόπιν εις άπόστασιν ο Μητροπολίτης,
 τά μέλη της Τεράς Σύνοδου, με τά χροσα των
 άμφια. Τόν κιλίβαντα έσηκων έξηκοντάς ύπα-
 ξιωματικών και ναυτών του πολεμικού ναυτι-
 κού. Ένθεν και ένθεν ήκολούθησαν οι Εδέλι-
 πδες, οι Εξώνοι της Βασιλικής σωματοφυλακής
 και οι μαθηταί της Σχολής των Δοκιμών. Ο
 Βασιλεύς Κωνσταντίνος έβάδιζε μόνοσ εις
 μικράν κατόπιν άπόστασιν και μετ' αυτών εις
 μίαν σειράν οι Πριγκίπτες. Η Βασιλισσα Όλγα
 η Βασιλισσα Σοφία και αι Πριγκίπισσαι ήρ-
 χοντο κατόπιν εις ιδιαίτερας βασιλικάς άμα-
 ξας. Εις όλίγων βημάτων άπόστασιν περ η
 ήκολούθηον ο Πρωθυπουργός μετά του Προέ-
 δρου της Βουλής και των λοιπών μελών του
 Ύπουργικου Συμβουλίου, ακολουθούμενοι από
 τους έν τέλει μεταξύ των όποιον διεκρινόντο
 οι άρχηγοί των ξένων άποστολών. Η πομπή
 από την πλατείαν της Όμονοίας έχωρησε την
 όδον Σταδίου και διά της όδου Αλόλου, υπό
 τους πενθίμως ήχους της μουσικής, των τυμ-
 πανιστών ένάλλαξ και των σαλτιγκιών, έφθα-
 σαν εις την Μητροπόλιν, πλασιομένη υπό
 του Άθηναϊκού λαού, όστις είχε συγκεντρωθή
 εις όλους τους δρόμους από της περσοδρομίου
 όπισθεν των παρατεταγμένων στρατιωτών και
 είχε κατακλύσει όλα τά παράθια και τους
 έξώστας, έκδηλών εύλαδώς και ειλικρινώς την
 βαθείαν Ολίβην του διά το μέγα Έθνικόν πόνητος.

Εις την Μητροπόλιν πάλιν οι Πριγκίπτες άσκησαν το
 φέρετρον και το άπέθεσαν
 επί του ίκριου, ξεφουλιχ-
 σαντες δε άμέσως έτάχθη-
 σαν ως τιμητική φρουρά.
 Οι πρό του ναού λογοί του
 περικου, οι Εδέλιπδες και
 τά άλλα σώματα εις στά-
 σιν προσοχής ως άγάλματα
 όταν η συνοδεία εισήρχετο
 εις τον ναόν. Η Βασιλισσα
 Όλγα έπροχώρησεν εις το
 ίκριον και έγονάτισε. Δε-
 ξιά έλαβον θέσιν ο Βασιλεύς
 Κωνσταντίνος και μετά τον
 Βασιλέα η Βασιλισσα Σοφία
 και αι λοιταί Πριγκίπισσαι.
 Ο Μητροπολίτης έφωλε
 σύντομον Τρισάγιον και κα-
 τόπιν δήσαν, μεθ' ού η Βασι-
 λική Οικογένεια άπεχώρησε,
 προπορευομένης της Βασι-
 λίσσης Όλγας, ήτις έστηρί-
 ζετο εις τον βραχίονα του
 Βασιλέως.

ΤΟ ΠΡΟΣΚΥΝΗΜΑ. — Την
 έπιούσαν Παρασκευήν από
 Μητροπόλεως μεγαλοπρεπέα έν τη απλότητι του. Η κεντρική και αι
 δύο έκπατέρωθεν πύλαι έκάλυφθησαν με βαρέα ίόχρα παρατετάματα.
 Ύπεράνω της κεντρικής έτοποθετήθη άγρυρδόν στέμμα. Το έσωτε-
 ρικόν του ναού έπεστρώθη με τάτητα βυσσινόχρουν. Εις το κέντρον

ΕΙΣ ΤΟ ΑΙΣ ΛΕ ΜΠΑΙΝ. — Εις την Εδρόσην ο Βασιλεύς Γεώργιος έλατρεύετο και εις τάς κοσμικάς συναθροίσεις πρώτοτατο πάσης κινήσεως.
 Εις το Αίξ Λε Μπαίν προήδρευε της έκπυρσης των βραβείων του άνθοπολέμου.

'ΟΡΚΙΖΟΜΑΙ... - Η στιγμή, καθ' ην ή Α. Μ. με φωνήν ενθουσιάζουσαν τὰ στρατιωτικά παραγγέλματα, ἀπήγγελε τὸν ὄρκον τοῦ Συνταγματικοῦ Βασιλέως ἐνώπιον τῶν Ἀντιπροσώπων τοῦ ἔθνους, ἥτο ἐξόχος σκηνική.

ὑπῆρχε τὸ ἱερόν με τέσσαρα κηροπήγια εἰς τὰς γωνίας. Οἱ κατατεθέντες βασιτικοὶ στεφάνοι συνεπλήρουν τὸν ἐσωτερικὸν διάκοσμον. Τὸ λαϊκὸν προσκύνημα ἐξηκολούθησε μέχρι τῆς Τρίτης. Ὁ κόσμος παρελάνων πρὸ τῆς ἀποκαλυφθείσης μορφῆς τοῦ Βασιλέως του, ἀποσφραγισθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ φερέτρου, ἔκλινε εὐλαβῶς τὸ γόνυ καὶ ἀντιπαρήχθητο. Προσηλθὼν κατὰ χιλιάδας οἱ προσκυνῆται ἀπὸ ὅλα τὰ ἄκρα τῶν Ἀθηνῶν καὶ τῶν περιχώρων. Τὸ προσκύνημα διεξήχθη με μεγάλην τάξιν ὑπὸ τοὺς ρυθμικοὺς ἤχους τῶν κωδῶνων καὶ τὸν κρότον τοῦ τηλεβόλου, ἐπαναλαμβάνομενον ἀνά ἡμίσεις ὥρας.

Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΑΣΙΛΙΚΗ ΚΗΔΕΙΑ. - Τὴν Τετάρτην 20 Μαρτίου ἔγινεν ἡ μεγάλη Βασιλικὴ κηδεία, τῆς ὁποίας ἡ ἀνάμνησις θά μείνῃ ἀνεξάλειπτος. Ἀπὸ τὰ χαράγματα οἱ Ἀθηναῖοι ἤρχισαν νὰ συγκεντρώνονται εἰς ὅλα τὰ σημεῖα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα θά διήρχετο ἡ Βασιλικὴ κηδεία. Ὅλα τὰ δημόσια κτίρια, αἱ οἰκίαι, τὰ καταστήματα καὶ αἱ πλατεῖαι περιεβλήθησαν πένθητον ὄψιν. Τὸ σύνολον ἦτο γραφικώτατον.

Ἡ 4η μεραρχία παρετάχθη κατὰ μῆκος τῶν πεζοδρομίων ἐκατέρωθεν με τὰς σημαίας τῆς, τὰς δοξασιμένας εἰς τὰ πεδία τῶν μαζῶν τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Ἠπείρου. Ἦτο ἐξόχος συγκινητικὸν τὸ θέαμα τῶν ἀνδρῶν με τὴν ἰδίαν στολήν, τὴν ὁποίαν ἔφερον κατὰ τοὺς πολεμικοὺς τῶν θημάτων.

Εἰς τὴν Μητροπολιν ἡ συγκέντρωσις τῶν ἐπισημῶν ἤρχισεν ἀπὸ τῆς 8ης. Περὶ τὴν 9 1/2 προσήλθε τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον καὶ ὀλίγον πρὸ τῆς 10ης ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια. Ἐν τῷ μεταξύ εἶχον φθάσει καὶ οἱ ἐπίσημοι ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Κρατῶν. Ἦσαν δὲ οὗτοι, τῆς Ἀγγλίας ὁ Πρίγκιψ τοῦ Τέξ, ὁ λόρδος Κάννον, ὁ ναύαρχος Μπερκλέυ Μιλν, ὁ σέρ Φράνσις Ἐλλιοτ, τῆς Γερμανίας ὁ Πρίγκιψ Ἐρρίκος τῆς Πρωσίας, ὁ βαρὼνος Σεκεντέφ, ὁ φὼν Οὐγω, ὁ βαρὼνος Μάλτσαν, ὁ ὑποναύαρχος Τρούνλερ, ὁ πλοίαρχος Φίλιν, ὁ ὑποπλοίαρχος Κλιτουγγ, τῆς Σερβίας ὁ Διάδοχος Ἀλέξανδρος, τῆς Βουλγαρίας ὁ Διάδοχος Βόρις, τῆς Γαλλίας ὁ

ΚΩΝΣΤ. ΖΑΜΒΙΖΙΑΝΟΣ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων.

τέως Ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Ζοννά, ὁ πληρεξούσιος Ὑπουργὸς κ. Εὐνάγ καὶ ὁ ὑπασιπότης τοῦ Προέδρου τῆς Δημοκρατίας συνταγματάρχης Μπουλαγιέ, τῆς Ἰσπανίας ὁ Λὸν Κάρλος, ὁ μαρκήσιος δὲ Ματθίος Ὀγης καὶ ὁ ἱπποκόμος Γκαρσία, τῆς Ρωσίας ὁ Μέγας δούξ Δημήτριος Κωνσταντινὸβιτς, ὁ Πρίγκιψ Μεστέρσκι, ὑπασιπότης τοῦ Τσαρῶν, ὁ στρατηγὸς Γραντόν καὶ ὁ λοχαγὸς Κοροτσεντσέφ, τῆς Δανίας ὁ Πρίγκιψ Βάλδερμα, ὁ Πρίγκιψ Ἀσκ καὶ ὁ ναύαρχος Σκέλλερ, τῆς Ἰταλίας ὁ στρατηγὸς Τουρίνου, τῆς Αὐστρουγγαρίας ὁ βαρὼνος Μπουθιαν, ὁ ὁ κόμης τοῦ Τουρίνου, τῆς Ρουμανίας ὁ ἐν Ἀθήνας πρεσβευτὴς κ. Φλωρέσκου, τῆς Σαξωνίας ὁ κόμης τοῦ Ρέτς, τῆς Κομβερλάνδης ὁ Πρίγκιψ Ἐρρίκος Αὐγουστος, τῆς Νορβηγίας ὁ συνταγματάρχης Σπέρκ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως, ὁ ἐν Ρώμῃ πρεσβευτὴς Λωε Δε-Τσεπέντες.

Ὅλιγον πρὸ τῆς ἀφίξεως τῶν Βασιλέων ἐξήχθη ἀπὸ τὸ Ἱερόν τὸ Λάβαρον τῆς Ἁγίας Λαύρας. Τὸ Ἱερόν τοῦτο κειμήλιον τοῦ 21 ἐκομίσθη ἐπίτῃδες εἰς Ἀθήνας διὰ τὴν κηδεῖαν τοῦ Βασιλέως. Ἀμέσως μετὰ τὴν ἀφίξιν τῆς Βασιλικῆς Οἰκογενείας ἤρχισεν ἡ νεκρώσιμος ἀκολουθία τοῦ χοροῦ ψάλλοντος μελωδικάτα τους πρώτους ψαλμοὺς. Ἡ ποικιλία τῶν στολῶν τῶν ἀνωτέρων ἀξιωματικῶν καὶ τῶν ξένων ὑψηλῶν ἀντιπροσώπων, καὶ ἡ παρουσία τῶν ἐξήκοντα Μητροπολιτῶν καὶ Ἐπισκόπων, μετὰ ἀπαστράπτοντα χρυσοποίκιλτα ἄμφια, προσέδιδε εἰς τὴν ὄλην εἰκόνα ἀπεριόριστον μεγαλεῖον.

Εἰς τὸ τέλος τῆς νεκρώσιμου ἀκολουθίας τὸ Ἀιθίον ἡ μνήμη ἐπανελήθη παρ' ὅλων. Ἐξῆθεν τοῦ Ναοῦ ἤρχισεν νὰ σχηματίζεται ἡ σειρά τῆς παραλάσως συμφώνως πρὸς τὸ κανονισθὲν ἐπίσημον πρόγραμμα.

Ἡ Σορὸς, ἐπὶ ὁλοκλήρῳ τηλεβόλου, ἐκ τῶν λαφύρων τοῦ Ἑλληνικοῦ στρατοῦ, ἦτο κεκαλυμμένη με τὴν Ἑλληνικὴν σημαίαν πρὸς τὴν κεφαλὴν καὶ με τὴν Δανικὴν πρὸς τοὺς πόδας. Ἄνωθεν τῶν σημαιῶν ἀπέκιντο τὸ Βασ. Στέμμα, τὸ ξίφος με τὴν θήκην χιαστὴ καὶ τὸ ἐκ χαλκῆς λίκιον στρατηγεῖο τοῦ Βασιλέως.

Τὴν πορείαν τῆς πομπῆς ἤγουνον δύο συντάγματα, ἠγουμένον τοῦ Φρουράρχου. Ἦκολούθουν σαλπικῆται καὶ τυμπανισταί, ἡ μουσικὴ τῆς Φρουράς, ἡ Φιλαρμονικὴ τῆς Κερκύρας. Τὴν στρατιωτικὴν πρωτοπορείαν ἔκλειεν ἐφιππος ὁΜέγαρος Μοσχόπουλος, περιτοιοῦμένου ὑπὸ τοῦ ἐπιτελείου του. Ἦρχοντο κατόπιν μεγάλαι λαμπάδες εἰς χρυσοῦς κηροστάτας, τὰ ἐξαπτέρυγα καὶ οἱ ἐξήκοντα Μητροπολιταὶ εἰς διπλοῦς ἐκατέρωθεν στοίχους. Τὸ θέαμα τῶν χρυσοῦν ἀμφοῦν καὶ τῶν πομπαντορικῶν ῥαβδῶν τῶν Μητροπολιτῶν ἦτο ἐκθαμβωτικόν.

Ὁ Μητροπολιτὴς Ἀθηνῶν μετὰ τῶν Συνοδικῶν καὶ λοιπῶν ἀρχιερέων, συνεπλήρουν τὴν Ἐκκλησιαστικὴν πομπὴν διασπέν τῆς ὁποίας εἰς ἀρχιμανδρῆτης τῆς Μονῆς τῆς Ἁγίας Λαύρας ἔφερε τὸ Λάβαρον με ὄλην τὴν αἰγλήν τῆς ἱστορικῆς του δόξης.

Ἦκολούθουν ἔπειτα ὁ ἀρχηγὸς τοῦ πολιτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως Γεωργίου μετ' ἄλλων ἰταλλήλων τῆς Β. Αἰλῆς. Ἐξ ἀξιωματικῶν βαστάζοντες εἰς ἔξ χρυσοκέντητα μαξυλαράκια τὰ παράσημα τοῦ ἐκλιπόντος Βασιλέως, ἀξιωματικοὶ κρατοῦντες τὰς δοξασιμένας σημαίας τῶν συνταγμάτων τοῦ στρατοῦ, οἱ μαθηταὶ τῆς Σχολῆς τῶν Ἐυελπίδων καὶ τὸ σῦρον τὸν κλιθῶντα ναυτικὸν ἄγῃμα ἐπιβλητικώτατον εἰς παράστημα καὶ ρυθμικώτατον εἰς βηματισμόν. Ὁ ἀρχηγὸς τοῦ στρατιωτικοῦ οἴκου τοῦ Βασιλέως ἠκολούθη καὶ μετ' αὐτῶν ὁ ἀρχισταυλιτὴς περὶ τὸν ὀδηγῶν τὸν πολεμικὸν ἵππον τοῦ Βασιλέως.

Ὁ Βασιλεὺς Κωνσταντῖνος μετὰ τὴν στρατηγεῖο μόνος προηγορεῖ εἰς κενὸν διάστημα καὶ ὀπισθεν αὐτοῦ ἐκατέρωθεν ἐβάδιζον ὁ Διάδοχος Γεώργιος καὶ ὁ Πρίγκιψ Ἀλέξανδρος, οἱ Πρίγκιπες Γεώργιος, μετὰ τὴν ἀντιναύαρχον, Νικόλαος, Ἀνδρέας καὶ Χριστόφορος μετὰ τὴν ὑπασιπότην τοῦ Βασιλέως.

Μετὰ τὸν ὄλεον τῶν καὶ τὰ παράσημα ἠκολούθουν οἱ ξένοι ἀντιπρόσωποι. Εἰς τὸ μέσον τοῦ πρώτου στοίχου κατεῖχον θέσιν οἱ Διάδοχοι τῆς Σερβίας καὶ τῆς Βουλγαρίας μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, τὸν ὁποῖον ἔφερον ἐπίσης καὶ ὁ Πρίγκιψ Ρολάνδος Βοναπάρτης.

Εἰς τέσσαρας βασιλικὰς ἀμάξας ἠκολούθουν ἡ Βασίλισσα Ὀλγα, ἡ Μεγάλῃ Δουκίσσα Μαρία, ἡ βασίλισσα Ἐλένη καὶ αἱ Πριγκίπισσαι Μαρία, Ἐλένη καὶ Αἰλιχ καὶ αἱ κυρίαὶ ἐπὶ τῶν Τμηθῶν. Ἦρχοντο κατόπιν τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον μετὰ τὸν κ. Πρωθυπουργὸν εἰς τὸ κέντρον, ἔχοντα Πρωθυπουργοὶ κ. κ. Θεοτόκης καὶ Ζαΐμης, μετὰ τὸν Ἑλληνικὸν Μεγαλόσταυρον, Ράλλης καὶ Μαυρομηχάλης, μετὰ τὸν ἀνώτερον Ταξίαρχον, τὸ Διπλωματικὸν Σώμα, αἱ ξένοι ναυτικοὶ καὶ στρατιωτικοὶ ἀποστολαί, οἱ ἀκόλουθοι τῶν ξένων Ἡγεμόνων, οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν ξένων Βουλῶν καὶ Δήμων, οἱ Βουλευταί, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ ξένου Κλήρου, αἱ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ξένων πολεμικῶν, οἱ Ἀρσενολογοί, οἱ ἀνώτεροι ὑπάλληλοι, ὁ Πρώτανος καὶ οἱ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου, οἱ καθηγηταὶ τῶν Σχολῶν, ὁ Νομάρχης καὶ ὁ Δήμαρχος, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Τέτονον καὶ ὅλοι κατὰ σειράν τὸν προγράμματος οἱ κεκληθῆμενοι.

Ἦ μουσικὴ τοῦ Ναυτικοῦ, ἔν περικλινὸν σύνταγμα

ΤΟ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΠΡΩΤΟΚΟΛΛΟΝ. - Μετὰ τὴν ὀρκωμοσίαν ἡ Α. Μ. ὑπέγραψε, μέσῳ φρενιτιωδῶν ζητωκραυγῶν, τὸ σχετικὸν πρωτόκολλον τῆς ὀρκωμοσίας, τὸ ὁποῖον ὑπέγραψαν κατὰ σειράν εἰτα ὁ Μητροπολιτὴς Ἀθηνῶν κ. Θεοδόλιος, ὁ Πρωθυπουργὸς κ. Βενιζέλος, οἱ Ὑπουργοὶ κ. κ. Κορομηλάς, Λοιμίδης, Ρεπούλης, Τασιμακῶς, Μεγαλοπούλος καὶ Στράτος, ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Κ. Ζαβιτζιάνος καὶ οἱ γραμματεῖς τῆς Βουλῆς κ. κ. Κορνηνός, Βρατοάνος καὶ Γρηγορίου.

καὶ ἄγῃμα ναυτικὸν ἀπετέλουν τὸ τέλος τῆς νεκρικῆς πομπῆς ἥτις, διὰ τῆς ὁδοῦ Ἐρμού, τῆς τῆς πλατείας τοῦ Συντάγματος, τῆς ὁδοῦ Σταδίου, τῆς πλατείας τῆς Ὀμονοίας καὶ διὰ τῶν ὁδῶν Ἁγίου Κωνσταντίνου καὶ Δηλιγιάννη ἔφθασε μέχρι τοῦ Σταθμοῦ. Ἦ ἀποφίς τῶν δύο πλατειῶν καὶ τῶν ὁδῶν μετὰ τοὺς ἐξώστους, τὰ παράθρα καὶ τὰ πεζοδρόμια τὰ κοσμοβριθῆ ἦτο πανοραμιακῆ, ἡ δὲ ἐπικρατήσασα τάξις παραδειγματικῆ.

Η ΤΑΦΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΔΕΚΕΛΕΙΑΝ. - Τὴν 12^η, ἔφθασεν ἡ νεκρικὴ πομπὴ εἰς τὸν Σταθμόν. Ἑλλήνων καὶ ξένα ἄγῃματα ἀπεδοσαν τὰς τιμὰς. Τὸ φέρετρον μετεφέρθη ὑπὸ τῶν Πριγκίπων εἰς τὴν βασιλικὴν ἀμαξοστοιχίαν, τῆς ὁποίας ἐπέβησαν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασίλισσα Ὀλγα μετὰ τῶν Πριγκίπων καὶ τῶν Πριγκιπισσῶν, οἱ Διάδοχοι τῆς Βουλγαρίας καὶ Σερβίας, οἱ λοιποὶ ξένοι Πριγκίπτες καὶ οἱ ὑπασιπότηται τοῦ Βασιλέως. Ἦ ἀμαξοστοιχία ἔφθασεν εἰς τὴν Δεκελείαν περὶ τὴν 2 μ. μ.

Νεκροφόρον αὐτοκίνητον μετέφερε τὴν Σεπτὴν Σορὸν ἀπὸ τοῦ σταθμοῦ τῆς Δεκελείας μέχρι τῆς εἰσόδου τοῦ Βασιλικοῦ Πάρκου, ἀκολουθοῦμένην ὑπὸ τριάκοντα ἄλλων αυτοκινήτων, τῶν ὁποίων ἐπέβησαν ὁ Βασιλεὺς, ἡ Βασιλικὴ Οἰκογένεια καὶ οἱ ξένοι Πριγκίπτες. Ὁ Νεκρὸς ἀπέτεθη ἐπὶ δριφύων φορέϊον, τὸ ὁποῖον ἔφερον δέκα Πριγκίπτες ἀπὸ τῆς εἰσόδου τοῦ Βασιλικοῦ κτήματος μέχρι τοῦ Μουσουλίου.

Πρὸ τοῦ νεοκαρφοῦ τάφου, διαμαρτυρούμενος ἱερὸς ἀπήγγελεν εὐχὰς καὶ χορὸς γυναικῶν ἐφαλεν ὄρνυον. Τὸ φέρετρον κατεβιβάσθη εἰς τὸν τάφον διὰ τροχάλιας ὑπὸ τοῦ Πριγκίπου Γεωργίου, βοηθουμένου ὑπὸ εὐδύων τῆς Φρουράς. Ἦ Βασιλικὴ Ὀλγα, ἥτις, καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν ἐδέετο γονυκλινας, ἔλαβεν, ἐκ δίσκου ἀργύρου, γῶμα ὄπερ εἶχε κομισθῆ ἀπὸ τὸν τάφον τοῦ Ἀθανασίου Διάκου ἐκ Λαμίας καὶ τὸ ἐφορῆεν ἐπὶ τοῦ φερέτρου. Τὸ αὐτὸ ἔπραξεν ὁ Βασιλεὺς καὶ οἱ Πριγκίπτες. Ὅταν ἐλθῆεν ἡ ταφῆ, ἡ Βασίλισσα Ὀλγα μὴ ἀντέχουσα πλέον εἰς τοὺς τῶσους κλινοῦσις, μόλις ἠγέθη, ἔπεσε λιπόθυμος εἰς τὰς ἀγκάλας τοῦ Υἱοῦ τῆς - Βασιλέως. Ὁ ἐνταφιασμός Γεωργίου τοῦ Α' Βασιλέως τῶν Ἑλλήνων ἐγένετο ἀκριβῶς τὴν 3 μ. μ.

ΚΑΙ ΣΑΓΓΑΙ ΒΙΟΓΡΑΦΙΚΑΙ ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ. - Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος Α' δευτερότοκος υἱὸς τοῦ Βασιλέως τῆς Δανίας Χριστιανοῦ τοῦ Θ', ἐγεννήθη εἰς τὴν Κοπεγγάγην τὴν 12/25 Δεκεμβρίου 1845. Ἀδελφοῦς εἶχε τὸν πρὸ δύο ἐποίων ἐτῶν ἀποβιώσαντα Βασίλεα τῆς Δανίας Φρειδερίκον καὶ τὸν Πρίγκιπα Βαλδεμάρ, ἀδελφὰς δὲ τὴν χθρὴν Βασιλισσαν τῆς Ἀγγλίας Ἀλεξάνδραν, τὴν χθρὴν Αὐτοκράτειραν τῆς Ρωσίας Μαρίαν καὶ τὴν χθρὴν Δουκίσσαν τῆς Κομβερλάνδης. Τῷ 1863 ἔν Ἀθήνας Ἐθνοσυλλέσεις κατήχησαν ἐπιτροπὴν ἀπὸ τῶν Κανάγην ὡς Πρόεδρον, τὸν Ζαΐμη καὶ τὸν Γρόβαν, με γραμματεῖα τὸν Δ. Βρατσάγον καὶ με ὑπασιπότης, ἡ ὁποία ἔφθασεν εἰς Κοπεγγάγην, ὅπως προσφέρει τὸ Ἑλληνικὸν Στέμμα εἰς τὸν Πρίγκιπα Γουλιέλμον-Γεώργιον, τὸν παμνηφεί ἀνακηρυχθέντα ὑπὸ τῆς Ἐθνο-

"ΖΗΤΩ Ο ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΙΒ'". - Ὅταν οἱ Βασιλεῖς ἀνήρχοντο τὴν ὁδὸν Σταδίου ἀπὸ τὴν Βουλὴν πρὸς τὸ ἀνάκτορον Αὐθῶν, ὁ κατακλῶνον τοὺς δρόμους κόσμος ἐξέσπασεν εἰς φρενιτιώδεις ζητωκραυγὰς. (Φωτ. Γ. Γρηγοροπούλου).

συνελεύσεως Βασιλέα των Έλλήνων υπό το όνομα Γεώργιος Α'. Γενομένης δεκτής της προσφοράς λαμπρά τελετή έγινε εις τα Ανάκτορα της Κοπεγχάγης. Κατά την απάντησιν τότε εις την προσφώνησιν του ναυάρχου Κανάρη ο νεαρότατος Πρίγκιπ και μέλλον της Ελλάδος Βασιλεύς ειπε τό: 'Ισχύς μου ή άγάπη του λαού'.

Γεώργιος ο Α' κατήλθε τη 18 Οκτωβρίου 1863 εις Αθήνας, ένθα μετά πανηγυρικήν και ένθουσιώδη δεξίωσιν ανέλαβε την Βασιλείαν, κηρυχθείς ένθιλιε.

Την 15 Οκτωβρίου 1867 ένυμφεύθη έν Πετρούπολι την μεγάλην Δούκισσαν Ούραν Κωνσταντινόβιαν. Την 21 Ιουλίου 1868 έγέννηθη έν Αθήνας το πρώτον τέκνον Του, ο νυν Βασιλεύς Κωνσταντίνος.

Κατά την πενηκονταετή βασιλείαν του, έντός των περσιών κατά τον άτυχη πόλεμον του 1897, Γεώργιος ο Α' ύπήρξεν έντυχη Βασιλεύς, άγαπών τον λαόν του και λατρευόμενος παρ' αυτού. Υπήρξε πάντοτε μονάρχης συντετός και δέξινους, πολλών άγαθών γεγόμενος πρόξενος και πολλούς άποσοθήσας διά της συνέσεως και της δέξινους του κινδύνους, άπειλήσαντας κατά καιρούς την Ελλάδα. Είς τον κολοφώνα τώρα της δόξης του και της εδαιμονίας του ως Βασιλέως και Πατρός, μετά τας ένδόξους Έλληνικές νίκας, διέκοψε το νήμα της ζωής του και της έντυχίας του ή σφαίρα του άπαισιού δολοφόνου εις την Θεσσαλονικην.

Η ΔΙΑΘΗΚΗ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ.—Ολίγας ήμέρας μετά την κηδείαν του Βασιλέως Γεωργίου ήγοίχη εις τα Ανάκτορα ή διαθήκη του, της οποίας το κείμενον δέν άνεκοινώθη επίσημος μέχρι της ήμέρας καθ' ήν γράφονται αι γραμμάι αυτά. Έγνωσθη όμως ότι, το μεγαλύτερον μέρος της διαθήκης του άειμνήστου Βασιλέως είνε πολιτικών, περιέχον συμβουλίας προς τον διάδοχον του και έκφράσεις στοργής και άφοσίωσης προς την Ελλάδα. Περί της περιουσίας του Βασιλέως Γεωργίου ύπάρχουν πληροφορία ότι, εις το ιδιαίτερον του ταμείον εύρέθησαν μόνον 400,000 δραχμών, και ότι ή εις την Δανίαν χρηματική του περιουσία άνέρχεται εις δύο και ήμισυ εκατομμύρια περίπου, ή δε κτηματική εις τρία περίπου εκατομμύρια. Έκτός της άνωτέρω περιουσίας ο Βασιλεύς Γεώργιος είχε και τα έν Ελλάδα κτήματα, τα άποτελούμενα εκ της Δεκλείας,

ΜΕΤΑΒΑΣΙΣ ΕΙΣ ΤΗΝ ΒΟΥΛΗΝ.—Όταν οι Βασιλείς έφθασαν έπυσημομένοι εις την Βουλήν, ο Πρόεδρος της Έθν. Αντιπροσωπείας κ. Κ. Ζαβιτζάνος κατήλθε μίαν βαθμίδα και έδεξιώθη τον Βασιλέα μετά της Βασιλίσσης και των Βασιλοπαίδων.

της έν Κερκίρα έπαύσεως Μόν-Ρεπό, της νησιδος των Πεταλιών παρὰ τον Εύβοϊκόν, της άκτής Σαβερίου μετά του Βασιλικού περιπτέρου εις τον Πειραιά, του Βασιλικού Θεάτρου και των δωρηθέντων οικοπέδων υπό των δήμων Πατρών και Λαρίσης προς άνέγερσιν ανακτόρου. Διά την Δεκλείαν, ήτις έζησίωμενη ως πρότυπος γεωργική έπαυσις, ο Βασιλεύς έδαπάνη εκατόν χιλιάδας δραχμών. Έν τη διαθήκη όρίζεται όπως ή Δεκλεία διατηρηθή ως κτήμα του έκάστοτε Βασιλέως.

Το κτήμα των Πεταλιών φαίνεται ότι περιέχεται εις τον Πρίγκιπα Γεώργιον και το Βασιλικόν Θεάτρον εις τον Πρίγκιπα Νικόλαον. Περί της Βασιλίσσης Ούρας έκφράζεται έν τη διαθήκη ή πεποιθήσις ότι θα μεριμνήση το Έθνος. Το μεγαλύτερον όμως της βασιλικής περιουσίας καταλείπεται εις τους Πρίγκιπας Ανδρέαν και Χριστόφορον.

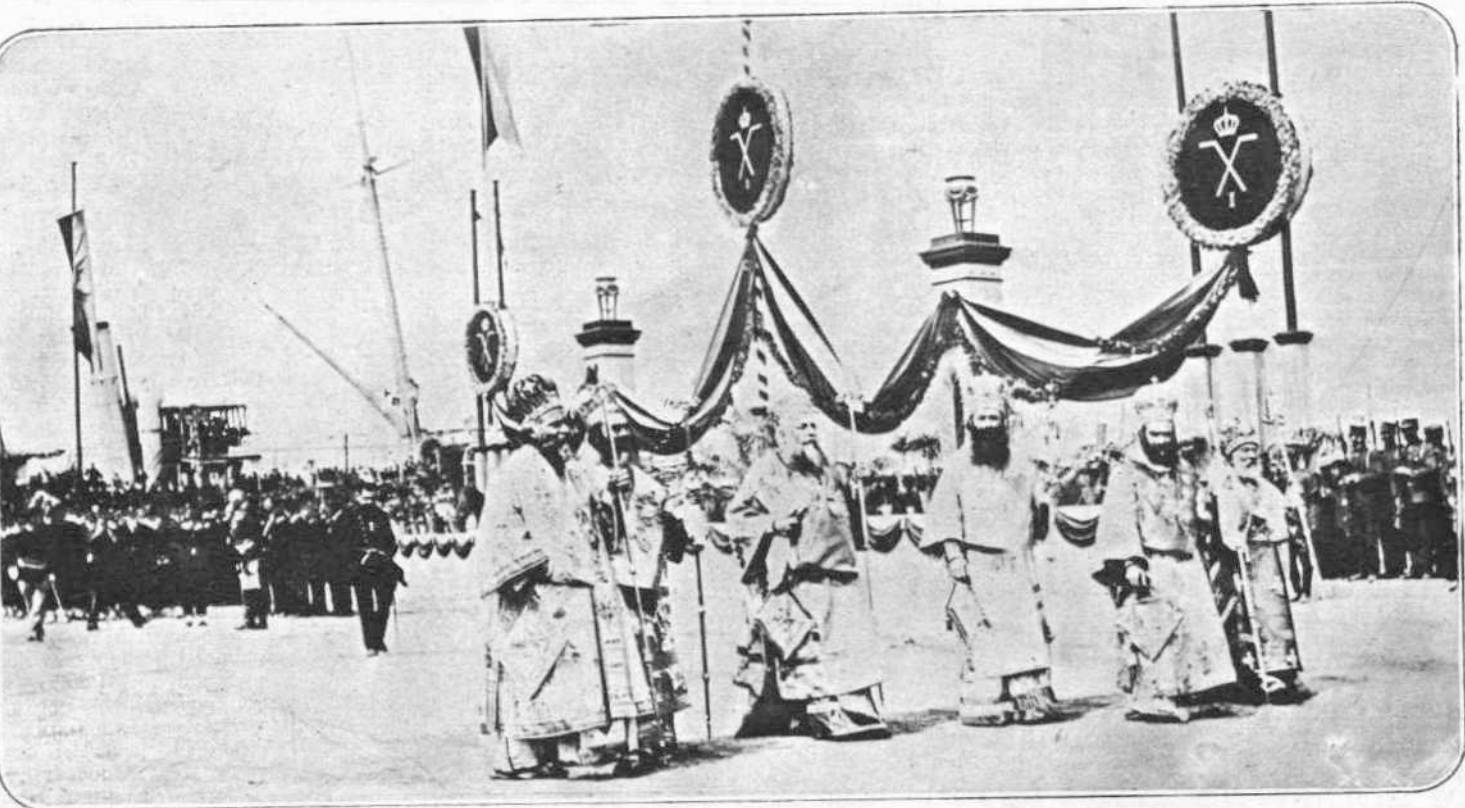
Άλλά το πολιτικόν μέρος της διαθήκης του άειμνήστου Βασιλέως άποτελεί πολυτιμώτατον και ιστορικόν έγγραφο.

Την εκ της Δανικής μετάφρασιν έπεμελήθη αυτός ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος. Είς το πολιτικόν μέρος της διαθήκης διαγράφεται όλος ο χαρακτηριστή του άειμνήστου Βασιλέως τον παρουσιάζει, οίος ύπήρξε, δηλαδή Βασιλεύς και Πατήρ του λαού του.

ΕΝ ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΕΠΓΡΑΦΟΝ.—Ίδου το κείμενον της συγγραμματούτης και ποιητικής διαθήκης του Βασιλέως:

... Τώρα μου φαίνεται ότι ειπα κάθε τι, ποδ ήθελα να ειπω, και ότι έλαβα όσας αποφάσεις επεθύμουν έν σθένει με την περιουσίαν μου. Μου ύπολείπεται μόνον να παρακαλέσω, να ίκετεύσω τα άγαπημένα μου παιδιά να είνε πάντοτε ήνωμένα έν παντί, ν' αγαπώνται μεταξύ των, να είνε στήριγμα και ν' αγαπών την λατρευτήν και εύλογημένην των μητέρα.

Είς τον προσφιλή μου Ντινον λέγω: **Άγάπα την άγαπητήν μικράν πατρίδα Σου εξ όλης καρδιάς** ήπηρεσέτην και τον άγαπητόν Σου λαόν με άγάπην εύλογήν και πίστην

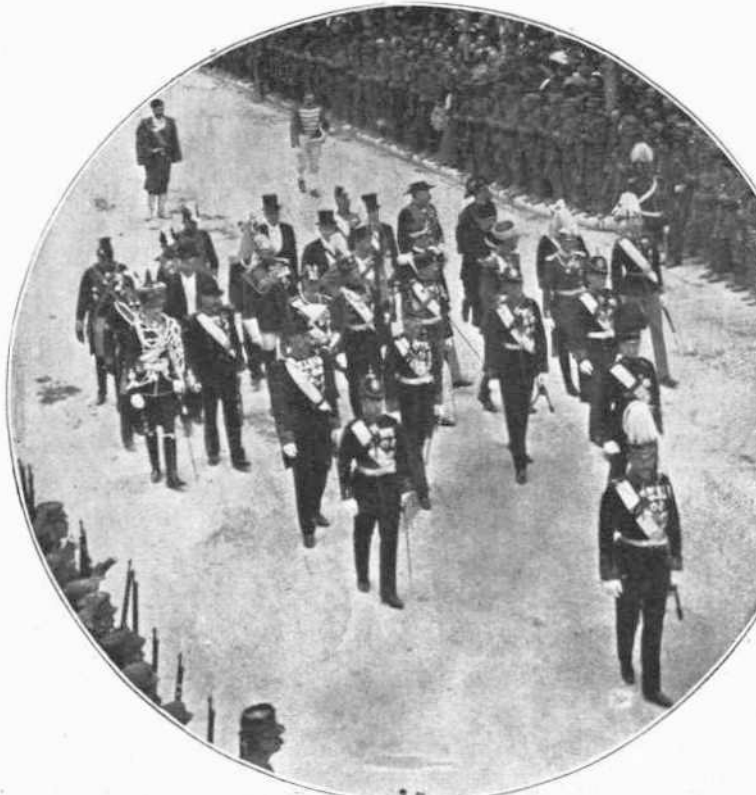
Η ΜΕΓΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ.—Μόλις άπεβήσθη ο νεκρός εις την Τρούμπαν έτέθη επί κεφαλής δλόκληρος ή Τερά Σύνοδος και ή πομπή ώδενσε προς τον σιδηρ. σταθμόν. (Φωτ. Γ. Γρηγοροπούλου).

άσάλευτον το αυτό δε ως κάμουν και όλοι οι άγαπητοί σου άδελφοί.

Έχε θάρρος, άλλ' έχε και ύπομονήν μη σπεύδεις ποτε ένδο το μέτρον. Άγασε καλλίτερα να προσή ή νύκτα πρην πάσης την άπόφασιν σου μην όργίζεσαι και μην άφήσης τον ήλιον να δύση επί της όργης Σου.

Εσο ήρεμος την οικείην και τον νοόν και μη λημονείς ποτε ότι βασιλεύεις λαόν μεσημβρινοδ, του όποιου ή όργη και το έκείξαιτον σιγμαίσις αναγλήγονται, και εις μίαν τοιαύτην στιγμήν ήμπορεί να ειπή και να πράξη πολλά, τα όποια μετά μίαν στιγμήν ίσως τα λημονεί πάλιν. Διά τοτο μη θυμώνεις ποτε, και μη λημονείς ότι, συχνά είνε προτιμότερον να έποψέη ο Βασιλεύς ο ίδιος, εστο και ήθικώς, παρὰ να έποψέη ο λαός και ο τόπος.

Επίσης, τα συμφύρονα του λαού και του τόπου πρέπει να προηγονται παντός άλλον συμφύροτος. Ένθυμοδ τοτο πάν-

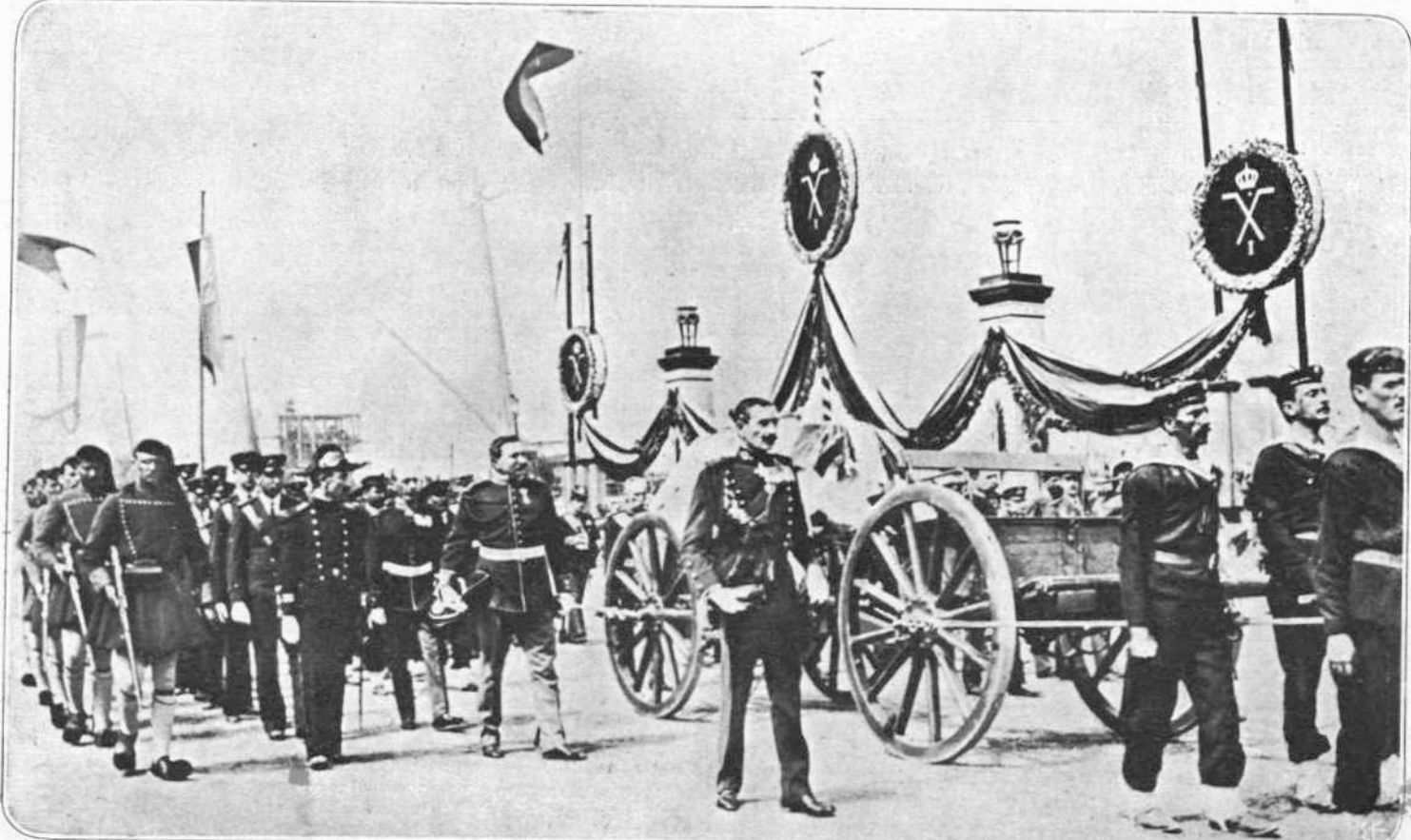
Η ΒΑΣ. ΣΥΝΟΔΕΙΑ.—Προηγείτο ή Α. Μ. ο Βασιλεύς Κωνσταντίνος ΙΒ', έπνοντο αυτόδ οι υιοί Του Πρίγκιπες Γεώργιος και Αλέξανδρος, όπισθεν αυτών οι άδελφοί της Α. Μ. Πρίγκιπες Γεώργιος, Νικόλαος, Ανδρέας και Χριστόφορος, και κατόπιν οι έννοι Διάδοχοι, Πρίγκιπες και οι Αντιπρόσωποι των έννον Κρατών.

ΤΟ ΛΕΙΨΑΝΟ ΤΟΥ ΒΑΣΙΛΗΑ

Απ' την μίαν άκρη της στεφής ως τ' άλλο τ' άκρογιάλι άράδα άράδα 'στα βουνα ό αντίλοιλο βαστούνε. Λάμπουν άδάσσοα άστρακαίς 'στη μιά κορφή—'στην κάθε στιγμή κ' ήμορφοταίς με, νικη μας μηνούνε. [άλλη Καδ' εύχνας έγιν' απός' κάθε παιδι λιοντάρι. Βούλα και γύνια και βροχαίς κ' άφρόστωις άψηφάνε. 'Στη μέση ο 'Αρχιστάτηρος, το πρώτο Σου βλαστάρι, 'Ζητο ή Πατρίδα! 'Ο Βασιληάς!—κ' όλοι μαζί όρμάνε...

...Μιά κανονιά λυπητερή.—Δες και ποτέ το άτοάλι λές και το στέρο καρδιά πός έχει και βογγάει. πού στέλνει τέτοιο μήνυμα.—Να δεύτερη... να κ' άλλη... Κάποιον μεγάλο χάνουμε...Πούδς γάγνην αυτός πού πάει; 'Ο Βασιληάς έπέθανε!—'Ο Βασιληάς!—Το ψέμμα το άνήκουστο, το άφάνταστο, γίνεται μανήν άλήθεια. Σε μια στιγμή έστάθημ 'στης φλέβιας μας το αίμα κ' ο ίδιος σφάχτης πέρας 'σεκατομμύρια στήθια. Πέρπει το μέτωπο βαρδ και κρού μες 'στην παλάμη, το βόγγο της καρδιάς ζητάει να σήση τ' άλλο χέρι, λυώνει σφιγμένο το κορμι 'στοδ πόνου το πλοκάμι κ' ή μνήμη σφάζει την ψυχή με κορτερό μαχαίρι.

Πενήτητα γρόνια τ'όσμε μαζί!—'Στοις μάθραις ώραις οι είχαμε παρηγοριά' 'στοις δόξαις σόντεροφό μας. Για της Πατρίδας άδελφαις και σκλαβοβεννας χάραις και Σένα πάει το αίμα Σου μαζί με το δικό με. Της δάφνας, ποδ έκόφανε, της δένουν σε στεγάνια, άρματα, λάφτρα σωφός, δερμάτια της σημαίας σοριαύτων μπρός 'στο λειψανο του Έννου τα καπλάνια. 'Στης δόξαις της προγονικαις προσθέτουδ δόξαις νέαις. 'Απ' την μίαν άκρη της στεφής ως τ' άλλο τ' άκρογιάλι άράδα άράδα 'στα βουνα ό αντίλοιλο βαστούνε. Λάμπουν άδάσσοα άστρακαίς 'στη μιά κορφή—'στην άλλη, και λάμπουν πάλι ή άστραπαίς 'στη μιά κορφή, 'στην άλλη. Το λειψανο του Βασιληά περνάει—Το χαιρετάει!... ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΑΞΕΛΟΣ

Η ΝΕΚΡΙΚΗ ΠΟΜΠΗ.—'Ο Νεκρός άπετέθη επί κιλίβαντος πεδινού πυροβόλου, το όποιον έσυρον 30 ναυται, έκάτεροθεν δε έβαινον παρὰ το φέρετρον οι ύπασπισται, είποντο οι δοκμοι κατ' άντιζυγίαν και έξωτερικώς έβαινον κατ' άντιζυγίαν ώδαυτός οι ενώνοι του άνακτορικού εύλαμου. (Φωτ. Γ. Γρηγοροπούλου)

ΑΠΟ ΠΑΝΤΟΥ ΚΑΙ ΑΠ' ΟΛΑ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ ΤΕΥΧΟΣ

Οι παλαιοί συνδρομηταί μας γνωρίζουν ότι την 8^{ην} εκάστου μηνός εξέδιδετο τὸ τεύχος τοῦ προηγουμένου. Ἀπὸ τῆς ἐκκοπήσεως ὅμως τοῦ πολέμου ἢ ἔνεκα τῆς ἐπιστρατεύσεως ἑλλείψεις ἐπαρκoῦς προσωπικοῦ εἰς ὅλα ἐν γένει τὰ τυπογραφεῖα καὶ ἢ ἐκ τῶν πεδίων τῶν μαχῶν συλλογὴ εἰκόνων, ἔσχεν ὡς ἀναλόφενκτον ἀποτέλεσμα τὴν ἀναγκαστικὴν καθυστέρησιν τῶν πολεμικῶν τευχῶν τῆς «Εἰκονογραφημένης» μέχρι τῆς 20ῆς εκάστου μηνός. Τὴν 20^{ην} Μαρτίου λοιπὸν ἐπρόκειτο νὰ ἐκδοθῇ τὸ τεύχος τοῦ Φεβρουαρίου, δτε ἐν τῷ μεταξὺ ἐπῆλθε τὸ θλιβερὸν γεγονός τῆς δολοφονίας τοῦ Βασιλέως Γεωργίου. Ἀνεστειλάμεν τὴν ἐκδοσὶν δύο δὲν ὑπῆρχε παρὰ μία καὶ μόνη λύσις διὰ νὰ μὴν ἔχον οἱ ἀναγνώσται τὰ ἀφροῦντα τὴν δολοφονίαν καὶ τὴν κηδείαν τοῦ Βασιλέως μετὰ ἕνα καὶ ἡμίον μῆνα. Χάριν τοῦ ἐξαιρετικοῦ γεγονότος καὶ χάριν τῆς ἐνημεροῦτης τῆς ὀφειλομένης πρὸς τοὺς ἀναγνώστας μας προέβημεν εἰς τὴν μόνην δυνατὴν λύσιν, νὰ συγχωνεύσωμεν δηλαδὴ τὸν Φεβρουάριον καὶ τὸν Μάρτιον εἰς ἓν τεύχος, αὐξάνοντες τὸν ἀριθμὸν τῶν σελίδων καὶ διπλασιάζοντες τὰς εἰκόνας. Καὶ οὕτω παρέχομεν πλήρες καλλιτεχνικὸν πανόραμα τῶν γεγονότων τῶν δύο μηνῶν εἰς τὸ παρὸν τεύχος, ἀφίνουμεν δὲ εἰς τοὺς ἀναγνώστας νὰ ἐκτιμῶσιν μόνον τὸν εἰς ποῖους μύθους καὶ θυσίας ἐπεβλήθημεν πρὸς τοῦτο.

ΔΙΚΑΙΑ ΣΥΓΧΑΡΗΤΗΡΙΑ

Ὁ πένθος διάκοσμος τῆς Πρωτεύουσας μας ἐπὶ τῇ κηδείᾳ τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καθυστέρησε εἰς πλείστα σημεῖα ὑπὸ ἐποψιν καλαισθησίας. Ὑπῆρξαν ὅμως καὶ ἀρκεταὶ ἐξαιρέσεις αἰτινες ἱκανοποίησαν τὴν αἰσθητικὴν πληρέστατα. Μεταξὺ τῶν ἐξαιρέσεων τούτων δύο εἶνε ἄξια ἰδιαίτερης μνείας. Πάντες ὁμολόγησαν ὅτι, ὁ διάκοσμος τῆς Βουλῆς καὶ ἐν τῇ συνόλῳ καὶ ἐν ταῖς λεπτομερείαις του, ἦτο καὶ καλλιτεχνικὸς καὶ μεγαλοπρεπής. Ὅλοι οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ ξένοι δικαίως τὸν ἐθαύμαζον, καὶ ὁ θαυμασμός των ἦτο τὰ καλλιτέρα συγχαρητήρια διὰ τὸν ζωγράφον κ. Μποκάτσιάμπιν ὅστις ὄχι μόνον εἶχε τὴν ἐμπνευσιν, ἀλλ' αὐτοπροσώπως εἶχε καὶ τὴν ἐπίβλεψιν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ὥρας πρᾶγματι ἐμπνευστός του.

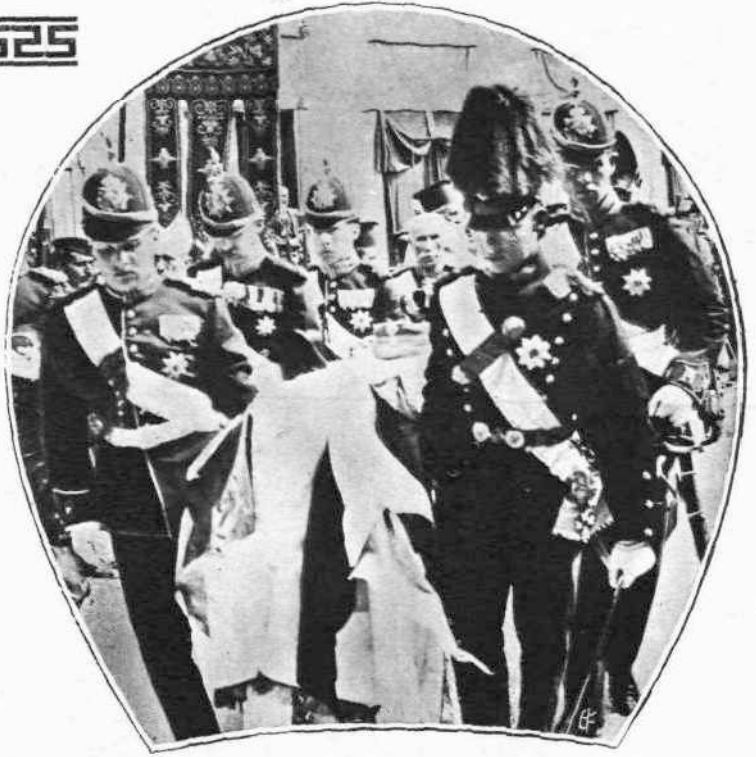
Δευτέραν ἐξαιρέσιν μεταξὺ τῶν ἐξαιρέσεων ἀπετέλεσε καὶ τὸ Ἐθν. Πανεπιστήμιον μὲ τὸν ἐπί-

Ἡ ΚΗΔΕΙΑ.—Ἀληθινὴ κηδεῖα Ἑλληνος Ἀυτοκράτορος τῆς Κωνσταντινουπόλεως ὑπῆρξεν ἡ κηδεῖα τοῦ Βασιλέως Γεωργίου καὶ κατ' αὐτὴν, ὅπως εἰς κάθε μεγάλο γεγονός φαίνεται ἡ δύναμις τοῦ Ἑλληνισμοῦ, ἐφάνη τῆς Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας ὁ ὄγκος, 60 Μητροπολίται, Ἀρχιεπίσκοποι καὶ Ἐπίσκοποι ἐκ περὶ τῶν συναθροισθέντες ἐνθάδε ἐκήδευσαν τὸν Βασιλέα τῶν Ἑλλήνων.

ΤΟ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΤΟΥ ΑΝΑΚΤΟΡΟΝ.—Ὁ Βασιλεὺς Γεώργιος ἠθέλησεν ὡς τελευταίαν του κατοικίαν, τὴν γοητευτικὴν τοποθεσίαν τοῦ Τατοῦου καὶ ἐκεῖ, κοντὰ εἰς τὸν τάφον τῆς βασιλοποιδός Ὀλγας, ἀνήγειρε κομψὸν μανωλεῖον, ὅπου ἀπετέθη ὁ Νεκρός.

Ἡ ΜΕΤΑΦΟΡΑ ΤΟΥ ΝΕΚΡΟΥ.—Ἀπὸ τὸν κλιβάντα τοῦ πυροβόλου εἰς τὸν σιδηροδρομικὸν συρμὸν καὶ ἀπὸ τὸ βαγόνι εἰς τὸν κλιβάντα καὶ πάλιν ἔπειτα εἰς τὸν ναὸν τὸν νεκρὸν πατέρα καὶ πάππον μετέφεραν τὰ παιδιὰ του καὶ τὰ ἐγγόνια του. Τὸ θέμα ἦτο ἀείρεως συγκινητικόν. (Φωτ. Γ. Γρηγοροπούλου).

σῆς ὥρατον καὶ ἄρμονικώτατον διάκοσμον τὸν ὀφειλόμενον εἰς τὸν ἀρχινέκτονα κ. Ζερβόν, ἄξιον ἐπίσης θερμῶν συγχαρητηρίων.

Ἔ

Ἔ

Ἔ

νὰ ἀποδεχθῇ τὴν ἀφιέρωσιν τοῦ ποιητοῦ Γ. Στρατήγγη. Τὰ ποιήματα ταῦτα γραμμένα μετὰ τὴν ἐλθέρωσιν τῆς πατρίδος καὶ ἡρώδης τῆς ἡσθάνθη πάντοτε νὰ τοῦ φουσκῶν τὰ στήθη, κατανέμονται ὑπὸ τοὺς ἐξῆς ὑποτίτλους: Ὁ Πόλεμος, Κρήτη, Τὰ τρία νησιά, Ἑλληνικοὶ θρύλλοι, Τοῦ Αἰγαίου τὰ νησιά, Σκόρπια. Τιμὴ δρ. 3. Ἐπὶ ἀρίστου χαρτοῦ δρ. 4. Διὰ τοὺς συνδρομητὰς τῆς «Εἰκονογραφημένης» ἐκπτώσις 25%.

ΜΕΤΣΩΒΟ

Ὅλα τ' ἄνθια, ποῦ φνιτῶσαν
σὴν ἀνάλασξή σου γῆ,
σοῦ τὰ πόσιον ἢ νύχτα,
σοῦ τὰ δροσίσ' ἢ ἀγῆ.

Ὅλα σοῦν' ἀγαπημένα
ὦ Παρθένε Λεφτεριά
ὅμως ἕνα πιὸ στολίζει
τὰ ὄρατά σου μαλλιά.

* Τὸ Πολυτεχνεῖον.

Τοῦ Ἀβέρωφ λατρεμένου
τὸ μωρόσανε μ' εὐχῆς
τοῦ Τσοῦτσα, τοῦ Στουρνάρα,
ἢ ἀθάνατες νυχῆς.

Δὲν τοῦ πάγως τὴ ρίζα
τὸ σκοιάδι τὸ παχὺ
καὶ σὺ καρπερὸ κλαδί του*
κάν' ἢ Τέχνη προσεσχῆ.

ΓΕΡ. Ν. ΦΕΡΕΝΤΙΝΟΣ

ΔΙΑ ΝΑ ΤΟΥΣ ΓΝΩΡΙΣΟΥΝ ΚΑΙ ΑΛΛΟΙ

Λυπούμεθα διότι ἀναγκαζόμεθα καὶ πάλιν νὰ ἀναγράψωμεν ὀνόματα καὶ ν' ἀναφέρωμεν ὅτι οἱ κ.κ. Ἀγ. Συμεωνίδης καὶ Γ. Μεϊλαμίδης ἐκ Δαμασκοῦ καθυστεροῦν τσοσάρων ἐτῶν συνδρομὰς καὶ ὁ κ. Γ. Πανόπουλος ἐκ Νέας Υόρκης τριῶν ἐτῶν. Ὅταν περιοδικὸν ὅπως ἡ «Εἰκονογραφημένη» ὑποβάλλεται εἰς τόσας θυσίας διὰ νὰ ἀνταποκρίνεται εἰς τὰς δικαίας τοῦ Πανελληνίου ἀπαιτήσεις νομίζομεν ὅτι δὲν πρέπει τὰ ὑπάρχον καὶ Ἑλλήνες λαμβάνοντες ἐπὶ τρία καὶ τέσσαρα ἔτη τὰ τεύχη τῆς καὶ ἀρνούμενοι ἔπειτα νὰ πληρώσιν τὰς συνδρομὰς των.

Ὅταν ὑπάρχουν τοιοῦτοι νομίζομεν ὅτι ἐπιβάλλεται καὶ εἰς ἡμᾶς ἢ ὑποχρέωσις ν' ἀναγράψωμεν τὰ ὀνόματά των. Εἶνε καὶ αὐτὸ μία διαφήμισις τὴν ὅποιαν τοῖς παρέχομεν δωρεάν, καὶ πρὸς γνῶσιν ἐκείνων οἵτινες συναλλάσσονται μετ' αὐτῶν.